

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΕ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19 — ΤΗΛ. 27.689 | 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1958 | ΑΡΙΘ. 18

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τῇ 2α Σεπτεμβρίου (Τρίτη), ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπὶ ἡμῶν γενικῆς παύσεως πασῶν τῶν ἐργασιῶν, δι' ἧς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διετράνωσε τὴν ἐνεργὸν συμπαράστασίν του πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενον διὰ τὴν ἐλευθερίαν του Κυπριακὸν λαόν, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος, ὡς Πρόεδρος τῆς «Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου», ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Κύπρου τὸ κάτωθι ραδιοφωνικὸν μῆνυμα :

« Ἀδελφοὶ Ἕλληνες τῆς Κύπρου,

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα διατρανώνει ἐνώπιον τοῦ ἀδελφοῦ δεσμώτου κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων του, ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως, ἐνώπιον τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰς τύχας τοῦ ἐλευθέρου Κόσμου, ἐνώπιον πρὸ πάντων τῶν δυναστῶν σας, τὴν ἀπόλυτον συμπαράστασίν του πρὸ τῶν δοκιμασιῶν σας, δοκιμασιῶν τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσουν, ὡς σεῖς, μόνον λαοὶ μὲ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων, μόνον Κύπριοι Ἕλληνες, ἔχοντες πλήρη καὶ βαθεῖαν συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων των καὶ τῆς ἱερότητος τῆς ὑποθέσεώς των διὰ τὸ ὕψιστον ἀνθρώπινον ἀγαθόν. Τὴν Ἐλευθερίαν τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν. Διατρανώνει ἀκόμη τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασίν του νὰ μὴ φεισθῇ θυσιῶν, διὰ νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς τοῦ ἀγῶνός σας, μέχρις ὅτου ἡ πεμπτονσία τῆς συγχρόνου ἀντιλήψεως περὶ ἠθικῆς εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις, τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, ἀσκηθῇ καὶ εἰς τὴν Κύπρον. Γνωρίζομεν τὴν σκληρότητα τῶν στιγμῶν, τὰς ὁποίας διέρχεσθε, καὶ ἐκείνων, τὰς ὁποίας θὰ διανύσετε. Ἐχομεν ὁμῶς ἐμπιστοσύνην εἰς σᾶς καὶ εἰς τὰ ὅκτω ἑκατομύρια τῶν Ἑλλήνων, ἐν ὀνόματι τῶν

ὁποίων σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον πατριωτικὸν χαιρετισμὸν καὶ μῆνυμα ἐλπίδος καὶ ἀκάμπτου ἐμμονῆς εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον τὸ Ἔθνος διεξάγει διὰ τὴν Κύπρον του.

Ἀδελφοὶ τῆς Κύπρου,

Τὸ αἷμα τῶν ἡρώων σας, ἡ αγωνιστικότητα σας, τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνός σας προδικάζουν τὴν τελείαν νίκην. Θαρσεῖτε ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων ἡνωμένοι ὡς εἰς ἄνθρωπος. Ἡ θεία δικαιοσύνη, ἡ συνείδησις τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων ὅλου τοῦ Κόσμου, καὶ ἡ αἰωνία Ἑλλάς στοιχοῦνται παρὰ τὸ πλευρόν σας καὶ ἐγγυῶνται τὸν αὐριανὸν θρίαμβον τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς. Ἡ ἐνότης καὶ τὸ πνεῦμα θυσίας, τὸ ὁποῖον σᾶς διέπει, ἔχουν περιαγάγει τὸν κατακτητὴν εἰς ἀμηχανίαν. Τὰ πλήγματά του, ὅσον ἀνθρώπα καὶ ἂν εἶναι, εἶναι πλήγματα πείσματος καὶ τυφλῆς ματίας πρὸ τῆς ἐπερχομένης ἱστορικῆς ἀναγκαϊότητος, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποτρέψουν. Τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ Κυπριακοῦ δράματος ἔχει ἀνάγκην καὶ θὰ λάβῃ ἀφεύκτως τὴν ἱστορικὴν του κάθαρσιν.

Συνεχίσατε ἀκάματοι τὸν ἀγῶνα, ὡς ἐὰν ἤρχισε χθές. Διαφυλάξατε ὡς ἀκαταμάχητον ὄπλον καὶ ἐπιχείρημα τὴν ἐνότητά σας πρὸ τῶν ἀπειλῶν, τῶν ἐκβιασμῶν καὶ τῶν σκευωριῶν τοῦ ἀδιστάκτου ἐχθροῦ. Συνεχίσατε ἀτενίζοντες τὸν δυνάστην μὲ τὴν ἰδίαν περιφρόνησιν. Ἀποδείξατέ του τὴν βαθεῖαν πίστιν σας καὶ τὴν πλήρη γνώσιν σας τοῦ ἱστορικοῦ διδάγματος, ὅτι ἡ Ἐλευθερία καὶ ὡς ἰδέα καὶ ὡς πράξις ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐθριάμβευσε διὰ τοῦ ὀλοκαυτώματος τῶν διεκδικητῶν της. Ὑποδείξατέ του διὰ τοῦ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ Π.Ε.Α.Κ. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου 1958 ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς «Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου», ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητον, ἐπεσκέφθη τὸν Πρεσβευτὴν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν κ. Ριντλμπέργκερ καὶ ἐπέδωκε πρὸς αὐτὸν τὸ ἐκδοθὲν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ὀλομελείας τῆς ψήφισμα πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐλευθέρου κόσμου. Κατὰ τὴν συνάντησιν, διεξήχθη μακρὰ συζήτησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος, διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὰς ἀνησυχίας του διὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς Κύπρον κατάστασιν, ἐζήτησεν ὅπως ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἀσκήσῃ τὴν ἐπιρροήν της διὰ τὴν εἰρήνευσιν εἰς τὴν νῆσον, ἐνθα ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Διοικήσεως βία ἔχει καταλύσει πᾶσαν ἔννοιαν ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, καὶ συμβάλλεται διὰ τὴν δικαίωσιν τοῦ αἰτήματος αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Πρεσβευτὴς ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τὰ ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτεθέντα, ὑποσχέθει νὰ διαβιβάσῃ ταῦτα πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του.

Τὸ ἐπιδοθὲν εἰς τὸν κ. Ριντλμπέργκερ ψήφισμα τῆς Ὀλομελείας, τῆς Π.Ε.Α.Κ., τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἑκτακτον συνεδρίαν αὐτῆς τῇ 26ῃ Αὐγούστου, ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου συνήλθεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν

ἀγῶνος καὶ τοῦ θάρρους σας τὴν ὁδὸν τῆς συνθηκολογήσεως καὶ τῆς φυγῆς.

Τὸ Εἰκοσιένα δὲν ὠλοκληρώθη. Θὰ ὀλοκληρωθῇ εἰς τὴν Κύπρον. Τὸ αἷμα τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων Ἀρχιεπισκόπου καὶ Μητροπολιτῶν Κύπρου, ὅπερ ἐχύθη τὸ Εἰκοσιένα εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Λευκασίας, ζητεῖ νὰ φυτευθῇ εἰς τὴν Κύπρον τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας.

Ἡμεῖς, εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, σᾶς δίδομεν τὸν ὄρκον τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀδελφικῆς πορείας, μέχρις ὅτου ἡ θεὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας τανύσῃ τὰς πτέρυγας της εἰς τὴν μεγαλόνησον, μέχρις ὅτου ὁ Ἑλληνισμὸς προσέλθῃ προσκνητῆς εἰς τὰ πεδία τῆς θυσίας σας. Τὸ ἔθνος σᾶς εὐγνωμονεῖ, διότι κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον σεῖς εἰσθε οἱ σημαιοφόροι τῶν ὑψηλοτέρων ἀρετῶν του. Ὅπου ὑπάρχει Ἕλλην, πιστεύσατε ἀκραδάντως, ὅτι θὰ φανῇ ἀντάξίός σας.

Ἡ Ἑλλάς ζῇ καὶ πάντοτε θὰ ζῇ ».

τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος εἰς ἑκτακτον σύνοδον ἐν Ἀθήναις τὴν 26-8-58.

Ἀντικείμενον τῆς Συνόδου ταύτης ὑπῆρξεν ἡ ἐξέτασις τῆς καταστάσεως, ἥτις διεμορφώθη ἐν Κύπρῳ, κατόπιν τῆς ἀνακοινώσεως τὴν 19-7-58 τοῦ Σχεδίου Μὰκ Μίλλαν περὶ τοῦ πολιτικοῦ μέλλοντος τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βρετανικῆς δηλώσεως τῆς 15-8-58, δι' ἧς ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ συνεργασθῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Μὰκ Μίλλαν, τὸ ὁποῖον ἐν τοσοῦτω καὶ ἡ ἰδίᾳ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὸ σύνολόν του, τὸσον εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ὅσον καὶ εἰς τὴν Κύπρον, εἶχον κατηγορηματικῶς ἀπορρίψει.

Μετὰ διεξοδικὴν συζήτησιν ἡ Ὀλομέλεια τῆς ΠΕΑΚ, διερμηνεύουσα τὸ καθολικὸν αἶσθημα καὶ ἐκφράζουσα τὰς κρίσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ,

Ἐ γ κ ρ ί ν ε ι ὁμοφώνως

Τὴν ἀρμοδίως ἀνακοινωθεῖσαν ἀρνησιν τῆς Κυπριακῆς Ἡγεσίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ συνεργασθῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Μὰκ Μίλλαν, διότι εἰδικώτερον τὸ σχέδιον τοῦτο :

1. Οὐδὲν στοιχεῖον περιέχει σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν περὶ Ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων Διακηρύξεων, ὡς ἀρνούμενον εἰς τὸν Κυπριακὸν λαὸν οἰονδήποτε λόγον περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ μέλλοντος, ἀποτελεῖ δὲ στραγγαλισμὸν πάσης ἐννοίας καὶ δημοκρατικῆς ἀρχῆς.

2. Διότι ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν καὶ ἐξ ἡμπεριαλιστικῆς ἰδιοτελείας καταπρόδοσιν τῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἐλευθέρου Κόσμου, τὰ ὁποῖα διαφοροποιῶν αὐτὸν ἀπὸ τὰ ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα καὶ ἐμπνέουν τοὺς Ἐλευθέρους λαοὺς εἰς τὴν ἀντίστασίν των κατὰ τῆς ἐρυθρᾶς βίας.

3. Διότι εἰσάγει πρωτοφανὲς εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν σύστημα Διοικήσεως, τὸ ὁποῖον, τελοῦν ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ ἀποικιακοῦ Κυβερνήτου, ἐπιβάλλει τὴν διχοτόμησιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ οικονομικὴν ζωὴν μιᾶς συμμίκτου Κοινωνίας, ἀποτελουμένης κατὰ τὰ 82 ἑκατοστὰ ἐξ Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὰ ἕτερα 18 ἑκατοστὰ ἐκ Μουσουλμάνων, Μαρωνιτῶν, Ἰσραηλιτῶν καὶ ἄλλων μειονοτήτων, περιέχει δὲ πάσας τὰς προϋποθέσεις βιαίας ἐγκαταλείψεως τῶν ἐστιῶν των παρὰ συμπαγῶν πληθυσμῶν. Ταῦτα δὲ διότι προβλέπει δύο Βουλὰς καὶ διπλὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ Συμβούλια.

4. Διότι τυχὸν ἐφαρμογὴ τοῦ Σχεδίου τούτου θὰ ἐδημιούργει ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων μονίμους ἐστίας προστριβῶν καὶ διενέξεων, αἵτινες, ἐνῶ θὰ παρῇγον κατ' ἐπίτασιν τὴν δικαιολογίαν παρατάσεως τῆς ξένης κατοχῆς εἰς τὴν Νῆσον, θὰ ἀπετέλουν συνεχῶς κίνδυνον διὰ τὴν Εἰρήνην αὐτῆς καὶ κατ' ἐπέκτασιν διὰ τὴν Εἰρήνην τῆς Περιοχῆς καὶ τοῦ Κόσμου ὀλοκληρῶν, ἐνῶ παραλλήλως θὰ ὄξυνε τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι παραλύουν καὶ σήμερον τὴν ἄμυναν τοῦ Ἐλευ-

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΔΕΗΣΕΩΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΥΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΗΜΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

‘Ο Μακ. ‘Αρχιεπίσκοπος ‘Αθηνών και πάσης ‘Ελλάδος κ. Θεόκλητος, ως Πρόεδρος τῆς ‘Ιερᾶς Συνόδου, συνοδικῇ ἐξουσιοδοτήσας, ἀπέστειλε πρὸς ἅπαντας τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τὴν κάτωθι ‘Ιερὰν ‘Ακολουθίαν, ἥτις ἐν ἅπασιν τοῖς ‘Ιεροῖς Ναοῖς τῆς χώρας ἀνεγνώσθη εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τῇ 14ῃ τρέχ. μηνός, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἐπετείῳ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ:

‘Ο Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Δεξιὸς χορός· Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...

‘Ο Ἀριστερὸς χορός· ‘Ο ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

‘Ο Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Οἱ Χοροί· Κύριε ἐλέησον... (Τρίς). Εἰς ἐκάστην δέησιν ἐναλλάξ.

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ‘Αρχιεπισκόπου ἡμῶν... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Παύλου, τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης ἡμῶν Φρειδερίκης, τοῦ Εὐσεβεστάτου Διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίνου, πάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, παντός τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διὰ τὴν ἑαυτῶν ἐλευθερίαν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν Κυπρίων καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ

κατευοδῶσαι αὐτοὺς καὶ ἀποδόσαι αὐτοῖς λῆξιν τῶν κατεχουσῶν αὐτοὺς κακώσεων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν τῷ Κυπριακῷ ἀγῶνι πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν.

‘Ο χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη (Τρίς).

‘Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ παρασχεῖν τοῖς Κυπρίοις ἀγωνισταῖς θείαν βοήθειαν καὶ σθένος ἐν δυνάμει καὶ ἐν ὀπλῳ τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ νικητὰς ἀναδειχθῆναι ἐν τῷ τιμίῳ καὶ ἱερῷ αὐτῶν ἀγῶνι.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀξιοθῆναι ἡμᾶς ἐορτάσαι ταχέως τὴν ἡμέραν ἐλευθερίας τῆς Κύπρου ἐν δοξολογίαις καὶ ψαλμοῖς πνευματικαῖς.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...

‘Ο ‘Ιερεύς· (Τὴν Εὐχὴν ταύτην).

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν γενόμενος ἄνθρωπος, οὗ τὸ ἔλεος ἄπειρον καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ ἀνεξάντλητοι, ὁ ποιῶν ἔλεος μετὰ τῶν δούλων Σου, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος, ὁ τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύων τοὺς ἐχθρούς τῆς ἀληθείας Σου καὶ τῆς δικαιοσύνης Σου, ὁ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἐκζητῶν παρὰ τῶν τῷ ὀνόματί Σου ἐπικαλουμένων, ὁ εἰπών, διὰ τοῦ Προφήτου Σου, ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ καὶ ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρα-

θέρου Κόσμον εἰς τὴν νευραλγικὴν περιοχὴν τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης.

Ἐκ φ ρ ᾶ ζ ε ι

Τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ προμαχούντος εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἑλευθέρου Κόσμου διὰ τὴν χλιαρὰν παρὰ τούτου ἀντιμετώπισιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

Δ ι α δ η λ ο ῖ

Τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν ἀνανάκτησίν του ἐκ τῶν συνεχιζομένων μέτρων βίας εἰς Κύπρον, τῶν ἀθρόων συλλήψεων καὶ κρατήσεων ἄνευ δικαστικῶν ἀποφάσεων, τῶν συνεχιζομένων δολοφονιῶν, τῶν δηώσεων καὶ ἐμπρησμῶν, οἵτινες ἀποτελοῦν ἐγκλημα γενοκτονίας καταδικαζόμενον ὡς ἀποτρόπαιον παρὰ τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως.

Δ ι α π ι σ τ ῶ ν ε ι

Τὴν πλήρη ἀνικανότητα τῆς κατεχούσης δυνάμεως νὰ συγκρατήσῃ τὰς δολοφονικὰς ὁρδὰς τῆς Τουρκικῆς μειοψηφίας καὶ νὰ ἐγγυηθῇ προστασίαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ.

Θ ε ω ρ ε ῖ

Ἀναγκάσαν τὴν ἄμεσον παραχώρησιν εἰς τὸν Κυ-

πριακὸν Λαὸν καθεστῶτος πλήρους Δημοκρατικῆς αὐτοκυβερνήσεως δυνάμενον νὰ ἐγγυηθῇ τὴν τάξιν εἰς τὴν Κύπρον καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ τὰς καταλληλοὺς συνθήκας, ἵνα ἐντὸς εὐλόγου διαστήματος δυνηθῇ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὡς ἀδιαίρετος ἐνότης νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς Αὐτοδιαθέσεώς του.

Ἐ π ι κ α λ ε ῖ τ α ι

Τὴν ἄμεσον παρέμβασιν τοῦ Ἑλευθέρου Κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐν ὀνόματι τῶν ἀρχῶν του καὶ τῶν ὑποχρεώσεων του διὰ τὴν ἐπικράτησιν παγκοσμίως τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλευθερίας, τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Εἰρήνης, ὀφείλει νὰ παρέμβῃ δραστηρίως καὶ ἀποφασιστικῶς, ὥστε νὰ καταπαύσῃ ἡ βία καὶ ἡ τρομοκρατία εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ νὰ δυνηθῇ ὁ λαὸς τῆς Κύπρου νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεώς του.

Ἀ ν α θ ἑ τ ε ι

Εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ΠΕΑΚ, ὅπως ὑποβάλλῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα εἰς τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἑλευθέρων Ἐθνῶν.

Διὰ τὴν Ὀλομέλειαν τῆς ΠΕΑΚ

‘Ο Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος

Θ ε ὁ κ λ η τ ο ς, Πρόεδρος

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (*)

Ἡ τέχνη εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις της εἶναι ἀνθρώπινης τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἐλευθερία ἀγκαλιάζει τὴν ὅλην ζωὴν, εἰς τὰ πάθη της, εἰς τοὺς παλμούς της, τὰ ἰδανικά της, καὶ εἰς σχήματα καλλιτεχνικὰ προβάλλει τὰς δημιουργίας της, ποὺ ἀκτινοβολοῦν εἰς ἁρμονικὰ ἔργα ὡραιότητος.

* Ἐξεφωνήθη κατὰ τὸν ἐν Σάμῳ ἑορτασμόν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Μουσουργοῦ Μ. Καλομοίρη.

καλοῦμεν, ἐπιδε ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν ταύτην, ἣν ἀπὸ βαθέων ἀναπέμπομεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Κυπρίων. Ὁ λαὸς Σου οὗτος, εὖσπλαγχνε Κύριε, πολὺπλαγκτος γέγονεν ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν, καὶ καταπάτημα κατέστη Ἐθνῶν. Ἐν τρόμῳ καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας διέρχεται, ἀδικούμενος, κακονχοούμενος, καταδυναστευόμενος καὶ μυρίοις ὑποβαλλόμενος πειρατηρίοις, καὶ ταῦτα πάντα πάσχει ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἣ ἡμᾶς ἠλευθέρωσας ἐπιζητεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνίζεται τῷ τιμίῳ Σταυρῷ Σου καὶ τῇ ἀμάχῳ συμμαχίᾳ Σου ἐπιστηριζόμενος. Καὶ νῦν, Κύριε, βλέπον ἐξ ὕψους κατοικητηρίου Σου ἐπὶ τοὺς Κυπρίους ἀδελφούς ἡμῶν, ἐπὶ τὸν λαόν Σου τοῦτον, ὃν ἐκτίσω τῷ αἱματί Σου τῷ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ Σου ἐκχυθέντι καὶ ὃν εὐηγγελίσαντο Παῦλος καὶ Βαρνάβας οἱ τοῦ Εὐαγγελίου Σου διαπρόσιοι κήρυκες. Ἄρον τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν καὶ τὴν τυραννίαν αὐτῶν εἰς ἐλευθερίαν μετασκέυασον. Σὺ, Κύριε, ὁ παντέφορος ὀφθαλμός, οἶδας ὅτι ἐπὶ πλείον ἐξουθενώθη ὁ λαός Σου οὗτος, ἀλλὰ οὐδαμῶς παρεξέκλινε τῆς καρτερίας ἐν ταῖς θλίψεσιν αὐτοῦ, οὐδαμῶς τῆς ἐλπίδος ἐχωρίσθη καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς Σὲ ἐμεγάλυνεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πικριῶν καὶ τῶν πειρασμῶν αὐτοῦ. Διό, σήμερον, τῷ τιμίῳ Σταυρῷ Σου ἐνατενίζοντες καὶ τὸ νεῖκος τὸ ἐν τῷ Σταυρῷ Σου πανηγυρίζοντες, δεόμεθά Σου ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Κυπρίων καταπονομένης καὶ θλιβομένης καὶ ὑπὲρ ὑπομονῆς αὐτῶν πρὸς τὸ ἀντιστῆναι ταῖς μεθοδίαῖς τῶν δυναστευόντων αὐτούς. Δεόμεθά Σου ὑπὲρ βοηθείας καὶ ἰσχύος ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας τιμίῳ καὶ ἱερῷ αὐτῶν ἀγῶνι. Δεόμεθά Σου ὑπὲρ φωτισμοῦ τῶν καταδυναστευόντων, ὅπως ἰδόντες ἴδωσι τὴν ἀδικίαν αὐτῶν, ἣν διαπράττουσιν ἐπ' αἰσχύνῃ τοῦ Χριστιανικοῦ ὀνόματος ἐφ' ᾧ ἐπικέκληνται, καὶ ἱκετεύομέν Σε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων ἐν τῷ ἀπελευθερωτικῷ τούτῳ ἀγῶνι. Δός, Κύριε, ἵνα ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτῶν ἐπιλάμψωσιν ὡς τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης Σου, ὡς τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἀγάπης Σου ἐπὶ τοὺς πεπεδημένους καὶ τοὺς ἐν δυναστείᾳ καὶ αἰχμαλωσίᾳ ὄντας. Δός, Κύριε, ἵνα τὰ ἐλευθέρια καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Κύπρῳ ταχέως πανηγυρίσωμεν, καὶ σοὶ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰς δοξολογίας ἀναπέμψωμεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ἀπόλυσις· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι...

Ἀπὸ ὅλας τὰς μορφὰς τῆς τέχνης ἡ μουσικὴ εἶναι ἡ λεπτοτέρα, ἡ πνευματικωτέρα διότι διεξάγεται μόνον ἐντὸς χρόνον ἐνῶ ὅλαι αἱ ἄλλαι μορφαὶ τῆς τέχνης καὶ αὐτὴ ἡ ποίησις προβάλλονται διὰ μέτρων καὶ στίχων καὶ ὕλης ἐντὸς τόπου καὶ χρόνου. Ἡ ὁρμονία τῶν ἡχῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐρμηνεύονται αἱ συλλήψεις τοῦ μουσουργοῦ, εἰσέρχεται διὰ τῆς ἀκοῆς κατ' εὐθείαν εἰς τὴν συνείδησιν, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δύσκολος ἡ κατανόησις ὅλων τῶν σκιρτημάτων τῆς ψυχῆς καὶ τῶν δονησέων τῆς φαντασίας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ μουσουργὸς ἰδιάζων δραματιστὴς ὑπογραμμίζει πολλάκις λύσεις προβλημάτων ὁλοκλήρου τῆς Κοινωνίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῇ. Παλμούς πανανθρώπινους δοκιμάζει ἐνίοτε ἡ ψυχὴ τοῦ μουσουργοῦ. Φλογίζεται ἡ φαντασία του ἀπὸ θερησκευτικῆς ἢ φιλοσοφικῆς κοσμοθεωρίας καὶ ἀναζητεῖ λύσεις μεγάλων προβλημάτων, ποὺ συνθλίβουν τὰς ψυχὰς τῶν λαῶν καὶ δραματίζεται νέα σχήματα ζωῆς, ποὺ λυτρώνουν καὶ καθοδηγοῦν εἰς ὁδοὺς ἀννθρώσεως τῆς κοινωνίας, εἰς κατευνασμούς τῶν ἰδίων πόνων, εἰς ἐπιδιώξεις πληρεστέρας δικαιοσύνης καὶ καθολικῆς συνεννοήσεως τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Αἱ δημιουργίαι τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν δὲν γηράσκουν ποτέ, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν ἀνταπόκρισιν πρὸς βαθεῖς ἀνικανοποιήτους πόθους τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Ἐκεῖνο, ποὺ χαρακτηρίζει τὴν μεγαλοφυΐαν τῶν μουσουργῶν, δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐκτέλεσις, ἡ δεξιότης καὶ ὁ θαυμαστός χειρισμὸς τῶν μουσικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ ἡ δόνη, ἡ ἀνησυχία, ἀπὸ τῆς ὁποίας κατέχεται ὁ ἴδιος, καὶ ἡ προσπάθεια ποὺ καταβάλλει νὰ δώσῃ λύσεις εἰς αἰτήματα γενικῶν πόθων πρὸς ἱκανοποίησιν ἀτόμων καὶ Ἐθνῶν. Ὁραματισταὶ καὶ Δημιουργοὶ εἶναι οἱ μεγάλοι Καλλιτέχναι, οἱ Μεγάλοι Μουσουργοὶ καὶ δι' αὐτὸ τὰ ἔργα των ὡς ἔργα ἀκτινοβολούσης ὡραιότητος, φέρουν τὸν χαρακτήρα τοῦ αἰωνίου.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰν αὐτὴν ἀντικρῶζομεν τὰ ἔργα τοῦ Μανώλη Καλομοίρη, καὶ θεωροῦμεν ὅτι ἀποτελεῖ καὶ ἡμεῖς τοῦ Σαμιακοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προέρχεται ἡ γενεαλογία του καὶ ἡ προέλευσίς του.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει καὶ ἐκείνη τοὺς Μουσουργοὺς της, τοὺς Μελωδοὺς της, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ ἔργα των ὑμνολογοῦν τὸ μυστηριώδες καὶ λυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον. Δὲν εἶμαι ὅθεν ἐκτὸς τῶν ἁρμοδιότητων μου, ὅταν ὡς Ἑλλήν Ἱεράρχης τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Νήσου Σοῦ ἀπευθύνω χαριετισμὸν κατὰ τὴν παρούσαν ἐπίσημον στιγμὴν τῆς ἀποδόσεως τιμῶν καὶ ἀπὸ μέρους αὐτῆς εἰς Σὲ τὸν γνωστὸν ἀνὰ τὸν μουσικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων Ἐθνῶν. Συμμετέχων εἰς τὸν ἑταιρὸν Σου εὐλογῶ Σὲ τὸν διακεκριμένον μουσικὸν Καλλιτέχνην καὶ εὐχομαι ὅπως ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῆς Ἱστορίας τοῦ ἔθνους, στερεώσῃ ἀκλόνητον τὴν ὑγείαν Σου μέχρι βαθυτάτου γήρατος πρὸς συνέχισιν τῶν ἀκτινοβολούντων εἰς ἁρμονίαν καὶ ὡραιότητα μουσικῶν ἔργων Σου.

† Ὁ Σάμων Εἰρηναῖος

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ(*)

Σεβασμιώτατε Δέσποτα, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

«Ὕμνος ἅπας ἡττάται συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρῶν Σου». Καὶ πράγματι οἰοσδήποτε ὕμνος καὶ δσαυδήποτε ὦδαί καὶ ἂν ἀπενθυνοῦν πρὸς τὸν Κύριον, δὲν θὰ ἦσαν οὔτε ἰσάριθμοι, οὔτε ἀντάξια πρὸς τὰς δωρεάς καὶ τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδωκεν ὁ πανάγιος τῶν βασιλευνόντων βασιλεὺς. Μηδამινὸς ὅμως καὶ ἄνευ ἀξίας ἀπολύτως οὐδεμιᾶς θὰ ἦτο οἰοσδήποτε ὕμνος καὶ ἔπαινος, τὸν ὁποῖον καὶ τὸ μᾶλλον «εὐλαον στόμα» θὰ ἐπεχειρεῖ νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν πανάγιον καὶ πρὸς τὸν τοῖς πᾶσι πολυεὐσπλαγχνον Δωρεοδότην, προκειμένου νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν ὑψίστην καὶ ἀπαράμιλλον πρὸς ἡμᾶς δωρεάν Του, τὴν ἀκοιμήτως ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Αὐτὸν πρεσβεύουσαν παντευλόγητον καὶ παμμακάριστον Μητέρα Του.

Ἐντεῦθεν, καὶ ἡ βραδυκίνητος αὐτὴ τοῦ ὁμιλοῦντος φωνὴ θὰ τολμήσῃ νὰ ψελλίσῃ λέξεις μόνον τινὰς καὶ φράσεις, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ διεγείρῃ ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, ὑπερθυμίζουσα μόνον τὰ κύρια καὶ σπουδαιότερα τοῦ προσώπου τῆς Κεχαριτωμένης Θεοτόκου χαρακτηριστικά.

Ἐπειδὴ ὅμως καὶ πάλιν «ἐπιλήψει με διηγούμενον ὁ χρόνος» ('Εβρ. ια', 32), ἐὰν θὰ ἐτολμῶμεν καὶ μόνον νὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰς σπουδαιότερας ἐκ τῶν ἀρετῶν τῆς Ἀειπαρθένου, θὰ πρέπη νὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς ἐκείνας, τὰς ὁποίας τὸ ἐπελθὼν Αὐτῇ Πνεῦμα καθώρισεν ὡς τὴν κορωνίδα τῶν ἀρετῶν: «ὡν δὲ μένει», εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, «πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη» (Α' Κορ. ιγ', 13). Ἐπομένως, ἀφοῦ παρακαλέσω νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅπως ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σύρου κ. Φιλάρετον, ὁ ὁποῖος προφρονῶς ἔδωκε τὴν πρὸς τοῦτο εὐλογίαν του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως εὐχαριστήσω τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρυματος, διότι διὰ τῆς προσηκείας τῆς παρέσχεν εἰς ἐμὲ τὴν εὐκαιρίαν, νὰ ἔχω καὶ πάλιν τὸ προνόμιον νὰ ὁμιλῶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἁμβωνος, θὰ ἐπιχειρήσω νὰ ὑπομνήσω πρὸς ὑμᾶς σημειῖα τινα, τὰ ὁποία εἶναι ἐνδεικτικὰ τῆς ἀκλονήτου πίστεως, τῆς ἀνυστάκτου ἐλπίδος καὶ τῆς ἀκνωτῆς ἀγάπης τῆς Παναγίας, Ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Α'.

Ἡ πίστις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκτήσῃ ποτὲ ἄνθρωπος.

Ἐπὶ παραδείγματι, ἐνῶ ἦτο μίᾳ ἀγνῇ καὶ ἀπειράνδρῳ κόρη, ἐπίστευσε, ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θὰ συνελάμβανεν ἐν τῇ κοιλίᾳ Της. Ἐνῶ, δηλαδή, ἡ ἀνθρώπινη γνώσις καὶ πείρα ἐμαρτύρουσαν κατὰ τῶν θείων ἐπαγγελιῶν, ἡ Ἀπειρόγαμος Νύμφη ἦτο βεβαία, ὅτι θὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ Πνεύ-

ματος Ἁγίου θὰ γεννήσῃ Αὐτὴ Υἱόν, τὸν Μονογενῆ Υἱόν τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ἡ πίστις Αὐτῆς λάμπει ἔτι μᾶλλον κατόπιν.

Ἐπὶ παραδείγματι, ἐνῶ αἱ συνθήκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας πραγματοποιεῖται ἡ Γέννησις τοῦ Υἱοῦ Της, εἶναι ὄχι μόνον ἀντίθετοι πρὸς ὅ,τι θὰ ἐδικαιούτο νὰ ἀναμένῃ τις, κατόπιν τῆς τόσον θαυμαστῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ καὶ κατώτεραι καὶ αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν κατὰ τὴν γέννησιν οἰουδήποτε, καὶ τοῦ ἀσημοτέρου ἀνθρώπου, ἡ ἀγνῇ Θεομήτωρ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν κλονίζεται εἰς τὴν πίστιν Της, ὅτι τὸ ἐξ Αὐτῆς γεννηθὲν εἶναι ὁ «μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου» (Λκ. α', 31).

Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις διὰ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν εἶχεν Αὐτὴ, ὥστε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀδυνάμου ἐκείνου βρέφους, τὸ ὁποῖον ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας Της, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνάγκη τοῦ θηλασμοῦ Της καὶ ὅλων τῶν μητρικῶν Της φροντίδων, νὰ βλέπῃ Ἐκείνον, τῆς βασιλείας τοῦ ὁποῖου «οὐκ ἔσται τέλος» (Λκ. α', 33) ... Ἐκείνη μὲ μίαν λέξιν, οὐδέποτε ἀμφέβαλεν, οὐδέποτε ὀλιγοπίστησεν, οὐδέποτε ἀμφεταλαντεύθη.

Ὡ, πόσον πρέπει νὰ ἐντρεπώμεθα, ὅταν ἡμεῖς, μὲ τὴν παραμικρὰν ἀδιαθεσίαν τοῦ παιδιοῦ μας, ἡ μὲ τὴν ἐλαχίστην οἰκονομικὴν δυσχέριαν, μὲ τὴν πλέον ἀσήμαντον ἀντιξοότητα κλονιζώμεθα εἰς τὴν πίστιν, ὀλιγοπιστοῦμεν, καταποντιζώμεθα εἰς τὸ πέλαγος τῆς πλέον μελανῆς ἀπελπισίας... Ἀλλὰ καὶ πόσον πρέπει νὰ προσβλέπωμεν ὡς πρὸς ὑπόδειγμα πρὸς τὴν φωτοδόχον λαμπάδα καὶ νὰ ἱκετεύωμεν τὴν Ἀειμακάριστον καὶ Παναμώμητον, ἵνα, μεσιτεύουσα πρὸς τὸν Υἱόν Της, ἀσφαλίσῃ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἡ ὅποια τρέφεται καὶ ἐνισχύεται διὰ τῆς γλυκείας καὶ παρηγόρου πρὸς τὸν Θεὸν ἐλπίδος...

Β'.

Τοιοιουτρόπως ὅμως ἐφθάσαμεν εἰς τὸ δεῦτερον ἐκ τῶν τριῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τοῦ πανασπίλου προσώπου τῆς Κεχαριτωμένης Παρθένου τῆς Ναζαρέτ, τὴν ἐλπίδα.

Μὲ τὴν Ὑπερευλογημένην, καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλπίδα, συνέβαινε τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετον παρ' ὅ,τι συμβαίνει μὲ ἡμᾶς τοὺς κοινούς ἀνθρώπους. Ἡμεῖς, δηλαδή, παρερχόμεθα ἀδιάφοροι, ἡ καὶ περιφρονούμεν καὶ αὐτὰς τὰς ρητὰς πρὸς ἡμᾶς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ. Ἐντεῦθεν, ἐνδόλως καταποντιζόμεθα εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀπελπισίας καὶ ζῶμεν «ὡς ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ» ('Εφ. β', 12).

Ἡ ἐλπίς ὅμως τῶν ἀπελπισμένων» διετῆρει τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου ἐντὸς τῆς ψυχῆς Της ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, τὰς συνετῆρει «συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λκ. β', 19), διὰ νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτῶν πνευματικῶς, ὅταν θὰ ἐπῆρχετο ἡ ἀναπόφευκτος καὶ τρομερὰ τῆς δοκιμασίας ὥρα. Διὰ τοῦτο, «ἡ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν» οὐδέποτε ἔχανε τὴν ἐλπίδα Της καὶ εἰς οὐδεμίαν στιγμὴν τῆς ἐπιγείου ζωῆς Της ἐστερήθη τοῦ πρὸς τὸν Θεὸν θάρρους Της. Ἡ Βασί-

* Ἐξεφωνήθη ἐν Τήνῳ κατὰ τὴν αὐτόθι ἱερὰν πανήγυν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῇ 15ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ.

λίσσα τῶν Ἀγγέλων ἤλπιζε σταθερῶς ἐπὶ Κύριον καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον οὐδέποτε διεσαλεύετο ἡ πρὸς Αὐτὸν πίστις καὶ ἐμπιστοσύνη Της.

Γ'.

Ἡ ἀρετὴ ὅμως, ἡ ὁποία κατ' ἐξοχὴν διέκρινε τὴν Θεοχαρίτωτον Θεοτόκον, ἦτο ἡ βασίλισσα πασῶν τῶν ἄλλων ἀρετῶν, ἡ «μείζων» ἀ γ ά π η. Αἱ ἱεραὶ ἀφηγήσεις φανερόνουν τὴν μεγάλην καὶ φλογερὰν ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἔτρεφεν εἰς τὰ στήθη Της Ἐκείνη, ἡ ὁποία εἶναι πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Ἐπὶ παραδείγματι, ὅταν ἔγνωεν ὁ πρὸς Αὐτὴν Εὐαγγελισμὸς καὶ τῆς ἀνηγγέλη, ὅτι θά καθίστατο ἡ ἀγνή Θεομήτωρ, δὲν ἐκλείσθη εἰς τὸν ἑαυτὸν Της, οὐδὲ ἤρχισε νὰ αὐτοθαυμάζεται καὶ ἐγωϊστικῶς καθ' ἑαυτὴν νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν, ἡ ὁποία Της ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ δανείσῃ τὴν σάρκα Της εἰς τὸν Μονογενῆ Υἱὸν Του. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἤκουσεν, ὅτι καὶ ἡ Ἐλισσάβετ, ἡ συγγενὴς Της, εἰς τὸ βαθὺ αὐτῆς γῆρας θὰ ἀπέκτα ἐπὶ τέλους τέκνον, ἔσπευσεν πρὸς τὴν ὀρεινὴν Ἰουδαίαν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συμμερισθῇ μὲ τὴν Ἐλισσάβετ τὴν χαρὰν Της.

Ὅτε πάλιν ὁ Κύριος μὲ τοὺς Μαθητάς Του καὶ τὴν Θεόνυμφον Μητέρα Του παρεκάθητο εἰς τὸ γαμήλιον δεῖπνον τῆς Κανά, ὅταν ἐσώθη τὸ κρασί καὶ ἡ πτωχὴ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα οἰκογένεια δὲν εἶχε τὰ μέσα καὶ τὸν τρόπον, διὰ νὰ προμηθευθῇ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ ἄλλο, ἢ ἐν θλίψεσιν αἰ μεσιτεία μὲ τὴν ἀπειρον ἀγάπην Της δησιθάνθη τὸν πόνον καὶ τὴν στενόχωρον θέσιν τῶν φιλοξενούντων. Καὶ μὲ πολλὴν λεπτότητα καὶ μὲ βαθὺν σεβασμὸν, ἐπεκαλέσθη τὴν θαυματουργὸν ἐπέμβασίν Του. «Οἶνον οὐκ ἔχουσιν» (Ἰω. β', 3), εἶπεν ἡ στοργικὴ Δέσποινα τοῦ κόσμου μὲ πολλὴν διακριτικότητά πρὸς τὸν Πολυεύσπλαγγον Υἱὸν Της... Καὶ φαίνεται ὅτι ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐξηκολούθησε νὰ παρακαλῇ μὲ τὸ γλυκύ Της βλέμμα τὸν Κύριον, μέχρις ὅτου Ἐκεῖνος μὲν ἐδέχθη νὰ τελῇ τὸ θαῦμα, Ἐκείνη δὲ ἦτο πλέον δυνατὸν μὲ πολλὴν χαρὰν νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς ὑπηρέτας: «Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε» (Ἰω. β', 5).

Ἀλλὰ διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τῆς Φιλευσπλάγγου Θεοτόκου κήρυκες θεοφόροι δύνανται νὰ εἶναι πάντες οἱ Χριστιανοί. Διότι πάντων τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, τῶν ἀδικουμένων ἡ προστασία, τῶν πενομένων ἡ τροφὴ, τῶν ξενητευμένων ἡ παρηγορία καὶ ἡ βακτηρία τῶν τυφλῶν, ἡ ἐπίσκεψις καὶ θεραπεία τῶν ἀσθενούντων, ἡ σκέπη καὶ προστασία τῶν καταπονουμένων καὶ τῶν ὀρφανῶν ἡ βοηθὸς πότε ἀπεδίωξε κενὸν οἰονδήποτε Χριστιανόν, ὁ ὁποῖος κατέφυγε μὲ πίστιν πρὸς Αὐτήν; Ποῖος δὲ δὲν ἠσθάνθη ὡς λιμένα καὶ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν, καὶ σωτηρίαν θησαυρόν, καὶ ἀφθαρσίας πηγὴν, καὶ πύργον ἀσφαλείας τὴν Κεχαριστομένην Θεογεννήτριαν; Ποῖος δὲν ἔλαβε τὴν χάριν καὶ δὲν ἐδέχθη τὸ δῶρημα, τὰ ὁποία ἐξήτησεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδα καὶ ἀκατασχυντον τῶν πιστῶν προστασίαν; Εἰς ποῖον τὴν προσευχὴν ἡ Παναμώμητος δὲν ἔγινε τὸ πυρρομορφον ὄχημα, διὰ νὰ φθάσῃ αὐτὴ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Παντοδυνάμου;

Ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων δὲν δύναται νὰ διακηρύξῃ, ὅτι ἡ τῶν Οὐρανῶν Πλατυτέρα ὑπῆρξεν εἰς αὐτὸ ὁ πόριος στόλος, ὁδηγῶν αὐτὸ ἐν μέσῳ τῶν μελανῶν ἐθνικῶν καταιγίδων, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ καὶ προστατευτικῇ, ἐπισκιάζουσα αὐτῷ ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν; Πρὸ χιλίων καὶ πλεόν ἑτῶν Ἐκείνη δὲν ἐπροστάτευσεν τὸ Ἔθνος μας ἐναντίον τῶν Ἀβάρων, τῶν Ἀράβων, τῶν Περσῶν, τῶν Ρώσων καὶ τόσον ἄλλων φοβερῶν πολεμίων; Ἀλλὰ καὶ προσφάτως πάλιν ποῖον τὴν βοήθειαν καὶ προστασίαν ἐπεκαλοῦντο οἱ ἥρωες τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους, καὶ τοῦ Γράμμου, καὶ τοῦ Βίτσι καὶ ἐνίκων τὰς νίκας ἐκείνας, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς καθίστατο ἀπαξ ἔτι παγκοσμίως πολυσέβαστος;

*

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Πάντες, μετὰ τὴν σύντομον αὐτὴν ὑπόμνησιν τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης, αἱ ὁποῖαι κατεκόσμου τὴν Ὑπεραγίαν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, διὰ πολλαπλοῦς λόγους, καὶ ὡς ἄτομα, καὶ ὡς οἰκογενειάρχαι, καὶ ὡς πολῖται, καὶ ὡς Ἕλληνες αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβωμεν πρὸς τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὴν Πάναγρον καὶ Ἀειπάρθενον Μητέρα Του τὸ «ὕμνος ἅπας ἡττάται συνεκτείνεσθαι σπεύδων» τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου». Ξενωθέντες, λοιπόν, τοῦ κόσμου καὶ τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες, ἃς ἱκετεύσωμεν τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν ἑξ Αὐτῆς δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα πολυεύσπλαγγον Κύριον ἡμῶν καὶ Υἱὸν Της, νὰ χαρίσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ βάθος τῆς πίστεως καὶ τὴν στερεότητα τῆς ἐλπίδος καὶ τὸ πλάτος τῆς ἀγάπης τῆς Παναγίας Μητρός Του, ἵνα καὶ ἡμεῖς καταξιωθῶμεν ἐν μὲν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ νὰ ζήσωμεν εἰρηνικοὶ καὶ εὐτυχεῖς, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι αἰῶνι νὰ ἀπολαύσωμεν τῆς θείας μακαριότητος. Γένοιτο!

Ἀρχιμ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ, δ. Θ.

«Τοσοῦτον ἅπαντας ὑπερεκλάμπει (ἡ Παρθένος Μαρία) τοὺς μάρτυρας, ὅσον καὶ τοὺς ἀστέρας ὑπερεκλάμπει ὁ Ἥλιος»
(Βασίλειος Σελωνικεῖας).

«Ἀνθρώπος ἦν· ἐξ ἀνθρώπων ἀνέβη. Τῶν αὐτῶν μετέσχε πάντων τῶ γενεῖ, φρονήματος δὲ οὐκ ἐκληρονόμησεν ἱσού, οὐδὲ παρεσύνη τῇ τοσσηδε τῶν κακῶν συνηθείᾳ, ἀλλ' ἔστη μὲν κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῇ καθ' ἡμῶν ἀντέσχε φθορᾷ, καὶ τῇ πονηρίᾳ τέλος παρέσχε. Καὶ γέγονεν αὐτῇ τε ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τῆς πρὸς Θεὸν φερούσης ἡγεμὼν τοῖς ἀνθρώποις».

(Ν. Καβάσιλας)

«Ὡς δὲ μητέρα Θεοῦ ὑπάρξασαν, τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν καὶ ἀγιωτέραν αὐτὴν φρονοῦμεν πάσης δρωμένης τε καὶ ἀοράτου κτίσεως. Ὅθεν καὶ πρὸ πάντων τῶν ἁγίων ταύτην πρέσβην πρὸς τὸν ἑξ αὐτῆς τεχθέντα προβαλλόμεθα».

(Μητροφάνης Κριτόπουλος)

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΡΩΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ¹

Τὸ Ρωσικὸν Πατριαρχεῖον κατὰ μῆνα Μάϊον ἐ.ἐ. ἐώρτασεν ἐν Μόσχᾳ τὴν τεσσαρακοστὴν ἐπέτειον τῆς ἀνασυστάσεώς του.

Αἱ διεξαχθεῖσαι ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις ὑπῆρξαν μεγαλειώδεις, ἐτίμησαν δὲ αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας των: οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας Χριστοφόρος, ὁ ἀοίδιμος Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρος, Ρουμανίας Ἰουστινιανὸς καὶ Γεωργίας Μελχισεδέκ, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐξαιρέσει τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, καὶ ὁ Καθολικὸς Ἀρμένιος Πατριάρχης τοῦ Ἑσθονίας Βασκέν Μπαλτζιάν.

Σπανίως ἡ Ὁρθόδοξία παρουσίασε τοιαύτην ὄψιν λαμπρότητος, ἐγκαρδίου προσωπικῆς ἀλληλογνωριμίας, ἐνότητος πίστεως καὶ Κοινωνίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, τόσον ἐν Μόσχᾳ ὅσον καὶ ἐν Κιέβῳ, Ὁδησῷ καὶ Λένινγκρανδ, ἐπίσημοι ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις ἐτελέσθησαν, γεύματα ἐπίσημα ἐδόθησαν, λόγοι θερμοὶ πανορθόδοξου πνεύματος καὶ ἀλληλεγγύης ἐξεφωνήθησαν, συζητήσεις ἀνεπίσημοι ἐπὶ διαφόρων πανορθόδοξων ζητημάτων ἐγένοντο καὶ ἐπισκέψεις εἰς τοὺς Ρωσικοὺς Ναοὺς, τὸ Κρεμλῖνον, τὰ Μουσεῖα καὶ τὰ διάφορα ἱστορικὰ καὶ ἀξιοθέατα Ρωσικὰ μέρη, χώραν ἔλαβον.

Παρὰ τὴν ἀκμὴν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸ Τσαρικὸν καθεστῶς, ἡ συνεχὴς ὑπ' αὐτὸ ὑποτελεία ὁλονέν τὴν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ὑπέθαλπε τὴν κατ' αὐτοῦ δυσἀρέσκειαν, ζωηρῶς δὲ ἐξεφράζετο παρὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κύκλων ἡ ἐπιθυμία συγκλήσεως μεγάλης τοπικῆς Συνόδου καὶ ἐπανασυστάσεως τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐπὶ τῆς Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως Κερένσκη, συνήλθεν τὴν 15 Αὐγούστου 1917 ἡ Μ. Τοπικὴ Σύνοδος ἐν Μόσχᾳ, ἥτις κατήγγειλε τὸ Συνοδικὸν σύστημα ὅπερ τῷ 1721 ἐπέβαλε διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους ὁ Μ. Πέτρος, ἐπανεφέρει τὸν πατριαρχικὸν θεσμόν καὶ ἐξέλεξε παμψηφεί «Πατριάρχην Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν» τὸν Μητροπολίτην Μόσχας καὶ Κόλομενσκ Τύχωνα.

Ὁ Τύχων, ἀπόφοιτος τῆς Πνευματικῆς Ἀκαδημίας Μόσχας (1864-1925), διατελέσας προϊστάμενος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ρωσικοῦ ναοῦ, Ἐπίσκοπος Λιούμπλιν, καὶ ἀποσταλεὶς εἰς Ἀμερικὴν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν

τῆς τάξεως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 1917 προήχθη εἰς Μητροπολίτην Μόσχας καὶ Κόλομενσκ, ἐκλεγείς Πατριάρχης τὸ ἴδιον ἔτος ἐν καιρῷ μὲν τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ πρὶν ἢ οἱ Μπολσεβίκοι καταλάβουν τὴ Μόσχαν.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρώτου Ρώσου Πατριάρχου ἐγένετο εἰς τὸν περίφημον ναὸν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ (Hrista Spassitel), κτισθέντα εἰς ἀνάμνησιν τῆς καταστροφῆς, ἣν ὑπέστη ὁ Μ. Ναπολέων τῷ 1812, καὶ τὸν ὅποιον οἱ Κομμουνισταὶ διὰ δυναμίτιδος ἀνετίναξαν εἰς τὸν ἀέρα, ὅπως εὐρύνουν τὴν σημερινὴν ἐρυθρὰν πλατεῖαν (krásnaia plossad), ὅπου ἀντὶ τοῦ Σωτῆρος τῶν πάντων Χριστοῦ, εὐρίσκονται τεταρχειυμένα, ἐντὸς πολυτελεστάτου μαρμαρίνου Μουσείου, τὰ σώματα Λένιν καὶ Στάλιν.

Ἡ Ρωσικὴ Ἱεραρχία, ἐλευθέρᾳ εἰσέτι οὖσα, ἵνα δώσῃ μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἐκόμισεν ἐκ τοῦ ἐν Κρεμλίῳ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως—Οὐσπένσκου—τὴν Βρεφοκρατοῦσαν ἱστορικὴν καὶ θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τοῦ Βλαδιμήρου, ἔργον καθαρῶς Βυζαντινῆς τέχνης τοῦ ΙΒ' αἰῶνος, προστάτιδα τῆς Ρωσικῆς Πρωτευούσης, φυλάσσομένην εἰς τὴν Κρατικὴν Πινακοθήκην Τρετιακόφ, ὅπου φυλάσσεται καὶ τὸ περίφημον ἔργον τοῦ ἀγιογράφου Ἀνδρέα Ρουμπλῶκ «ἡ ἁγία Τριάς».

Τῆς ἐκλογῆς ἐπηκολούθησεν ἡ ἐνθρόνισις, γενομένη μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος καὶ σπανίας μεγαλοπρεπείας εἰς τὸν ἐν Κρεμλίῳ Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Yspénskii Sobor), ὅπου τὸ πάλαι ἐνεθρονίζοντο ὅλοι οἱ Πατριάρχαι.

Εἰς τὴν ἐνθρόνισιν ταύτην, ἑκατὸν ἐπίσκοποι ἐνδεδυμένοι μὲ ἀρχιερατικοὺς Μανδύας παρετάχθησαν εἰς δύο σειρὰς εἰς τὸ μέσον, ὅπου θὰ ἐνεδύετο ὁ θεοπρόβλητος Πατριάρχης.

Τὰ βαρύτιμα Πατριαρχικὰ ἄμφια δὲν ἦσαν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς στολῆς, ἀλλὰ διάφορα, εἰλημμένα ἐξ ἀρχαίων πατριαρχικῶν ἀμφίων. Οὕτως ὁ μὲν Σάκκος ἦτο τοῦ Πατριάρχου Πιτιρίμ, τὸ ὠμοφόριον τοῦ Πατριάρχου Νίκωνος, τὰ δύο ἐγκόλπια καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ στήθους τοῦ Πατριάρχου Ἰώβ, ἡ δὲ μίτρα τοῦ πατριάρχου Φιλαρέτου.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου, ὁ Μητροπολίτης Βλαδίμηρος ὠδήγησε τὸν Μέγαν πρωθιεράρχην εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἐκφωνήσας εἰς ἐπήκοον τὰ ἀκόλουθα: «Ἡ θεία Χάρις ἡ τὰ ἀσθενῇ θεραπείουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα καὶ ἡ θεία Πρόνοια ἡ πάντοτε τοὺς ἁγίους τῆς ἐν ταῖς Ὁρθόδοξοις Ἐκκλησίαις ἀναδεικνύουσα, ἐγκαθιδρύει εἰς τὸν Θρόνον τῶν ἁγίων Ρώσων Πρωθιεραρχῶν, Πέτρου, Ἀλεξίου, Ἰωάν, Φιλίππου καὶ Ἑρμογένους, Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην τῆς πόλεως Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν, τὸν Τύχωνα. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

Ἡ ἐκφώνησις αὕτη ἐπαναλαμβάνεται τρίς καὶ ὁ

1. Journal Moskovskii Patriarhii, ἔτη 1957 καὶ 1958. Ὁ Πατριάρχης Σέργιος καὶ ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ κληρονομία (Ρωσιτί), Μόσχα 1947.

Ovidiu Marina: 30 de zile în U. R. S. S. Bucuresti 1949. Ὁ κληρὸς ἐν τῇ Σοβ. Ρωσίᾳ κατὰ τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον (Ρουμανιστί), Μόσχα 1944.

Μιχαήλ, Ἐπισκόπου Σμολένσκ: Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ Μονῇ τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου Σεργίου, περὶ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Ρωσ. Πατριαρχείου, Ἐκθεσίς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου 1948.

Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Παπαδοπούλου: Ἡ σύγχρονος Ρωσικὴ Ἐκκλησία. Ἀλεξάνδρεια 1956.

Ἐμμ. Φαρλέκα: Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον 1958, σελ. 251.

Ναός ἀντηχεῖ ἀπὸ τὰς ψαλμωδίας κλήρου καὶ λαοῦ «ἄξιος» Ἑλληνιστί.

Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἐξέδυσαν τὸν Πατριάρχην καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν μὲ πολυτίμον μαργαροκέντητον Μανδύαν, ἐκ κατιφῆ χρώματος κυανοῦ, καὶ ἐπέθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ λευκὸν ἐπανωκαλύμμαυχον τοῦ πατριάρχου Νίκωνος, κεκοσμημένον μὲ λίθους πολυτίμους, τὰ δὲ πλάγια αὐτοῦ Σεραφεῖμ, κεντημένα μὲ ἀληθεῖς μαργαρίτας.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, ὁ Μητροπολίτης Βλαδιμηρος ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὴν ἱστορικὴν ράβδον τοῦ Μητροπολίτου Πέτρου, προσφωνῶν αὐτὸν διὰ τῆς γνωστῆς φράσεως: «λαβὲ τὴν ράβδον ταύτην...» καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ ὥραία τῆς πατριαρχικῆς ἐνθρονίσεως τελετῇ.

Δυστυχῶς ὁ μέγας οὗτος πρωθιεράρχης, παρὰ τὴν ἐπισημότητα τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἐνθρονίσεώς του, ὑπῆρξεν ἀτυχής, ἡ δὲ ζωὴ του εἰς ἄκρον πολυτάραχος.

Ἡ Μπολσεβικὴ ἐπανάστασις εἶχεν ἐξαπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν Ρωσίαν, τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς εἶχεν ἐπιβληθῇ, ἡ δὲ θρησκεία, «τὸ ὅπιον τῶν λαῶν» κατὰ τὸ κομμουνιστικὸν δόγμα, εἶχε κηρυχθῇ ἐν διωγμῷ.

Ὁ Πατριάρχης Τύχων, Ἱεράρχης τῆς Τσαρικής ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ ἐκκλησία ἦτο πανίσχυρος, δὲν εἶχεν ἀντιληφθῇ τὴν νέαν κατάστασιν καὶ τὸ νέον καθεστῶς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία μόνον περιφρόνησιν καὶ διωγμὸν ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ. Ὡς ἄλλος Ἀθανάσιος ἐνόμισεν ὅτι ἦτο «νεφύδριον καὶ τάχιον θὰ παρήρχετο», πλὴν ἡπατήθη εἰς τὰς σκέψεις του. Οὕτως ἐπέδειξε ἀξιοθαύμαστον ἀνδρισμὸν καὶ πρὸ τῶν κατ' αὐτοῦ βασάνων καὶ προσβολῶν, παρέμεινε γράνιτης καὶ στύλος ἀκλόνητος. Πλειστάκις ἦλθεν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸ Κρεμλίνον καὶ οὐχ ἅπαξ διέταξε τοὺς Ἱεροκήρυκας νὰ στηλιτεύσουν διὰ σφοδρῶν κηρυγμάτων τὴν νέαν ἐν Ρωσίᾳ Κατάστασιν, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε θλιβερόν.

Καὶ ὥσει μὴ ἤρουν οἱ παρὰ τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων διωγμοί, εἶχεν ἐπὶ πλέον ὁ Μάρτυς Πατριάρχης νὰ ἀντιπαλαίῃ καὶ μὲ ἐχθροὺς ἀναφανέντας εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τοὺς εἰς Κάρλοβιτς τῆς Σερβίας, ὑπὸ τὸν Κιέβου Ἀντώνιον, καταφυγόντας καὶ ἰδρύσαντας ἀνεξάρτητον Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν, μὲ τὴν Ζῶσαν Ἐκκλησίαν (givaia Tserkof), ἥτις ὑπὸ τὸν ἱερέα Vidinski, ὑποδαυλιζομένη ὡς φαίνεται καὶ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν πρὸς δημιουργίαν θρησκευτικοῦ χάους, διὰ τῶν νεωτεριστικῶν τῆς κηρυγμάτων καὶ τῶν προτεσταντιζουσῶν μεταρρυθμίσεων τῆς, προσεῖλκυσε πλῆθος ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων κληρικῶν καὶ κόσμον πολὺν καὶ τέλος μὲ διαφόρους θρησκευτικὰς παραφυάδας, τοὺς Ρασκολνίκους, τοὺς Μπελορούς καὶ τόσους καὶ τόσους ἄλλους, οὓς κατάρθρωσε νὰ ἐκμηδενίσῃ.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐχθροί, πεισμόνως ἔρριπτον τὰ βέλη των κατὰ τοῦ ἐσταυρωμένου Πρωθιεράρχου, ὑβρίζοντες καὶ ἀποκαλοῦντες αὐτὸν προδότην καὶ ἀπεμπολητὴν τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Πρὸ τῶν κατ' αὐτοῦ φρικτῶν κατηγοριῶν ἀπολογούμενος, μετὰ θάρρους ἀκαταβλήτου διεκήρυττεν: «Δηλοῦμεν ἐπισήμως, ὅτι οὐδεμία ἀρχὴ ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, ἥτις θὰ ἡδύνατο νὰ δεσμεύσῃ τὴν

πατριαρχικὴν ἡμῶν συνείδησιν καὶ τὸν ἅγιον Πατριαρχικὸν μου λόγον».

Ὁ καταλαβὼν τὴν Ὁρθόδοξον Ρωσικὴν ὁλόκαδα κλύδων ἦτο μέγας καὶ πανταχόθεν ἐξεφράζοντο φόβοι ἐνδεχομένης καταποντίσεως αὐτῆς.

Αἱ ἐξορίαι καὶ οἱ θάνατοι, οἱ χλευασμοὶ καὶ ἐμπαιγμοὶ κατὰ παντὸς θείου καὶ ἱεροῦ, αἱ διακωμωδήσεις πρὸ τῶν ναῶν καὶ τῶν θεάτρων τῶν μυστηρίων τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, ἡ περιφρόνησις πρὸς τὰς ἀγίας ἡμῶν εἰκόνας καὶ τὰ φρικτὰ μαρτύρια, ἅτινα ὑπέστη ὁ ἀνώτερος καὶ κατώτερος κληρὸς, ὑπερέβησαν κατὰ τὴν ἀγριότητα καὶ αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τῶν Ρωμαϊκῶν διωγμῶν.

Πρὸ τοῦ ἐμφανοῦς κινδύνου, ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία πρὸς σωτηρίαν τῆς, ἤρχισε πλησιάζουσα τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Πατριάρχης Τύχων, περὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του, ἐννοήσας ὅτι εἰς οὐδὲν ὠφέλησεν ὁ ἀξιοθαύμαστος αὐτοῦ ἡρωϊσμός καὶ ἡ ἐπίμονος αὐτοῦ ἀντίστασις πρὸς τὸ νέον καθεστῶς, εἰς τὴν Διαθήκην του, συνεβούλευσεν ἐξομάλυνσιν τῶν σχέσεων κλήρου καὶ λαοῦ μὲ τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν. «Κατὰ τὰ ἔτη τῆς πολιτικῆς καταστροφῆς—ἐντέλλεται δι' αὐτῆς—θελήσει Θεοῦ, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν δύναται νὰ τελεσθῇ ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ρωσικοῦ κράτους ἐτέθη ἡ Σοβιετικὴ ἐξουσία, ἥτις ἀνέλαβε καθήκοντα βαρύτατα, τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν συνεπειῶν τοῦ αἱματηροῦ πολέμου καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ προκύψασαν πείναν. . . Ἐπικαλούμενος ἐπὶ τοὺς Ἀρχιεπίσκοπους, τοὺς ποιμένας καὶ τὰ πιστὰ τέκνα ἡμῶν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, δεόμεθα ὑμῶν μὲ ἡσυχον τὴν συνείδησιν καὶ ἄνευ φόβου μήπως ἀμαρτήσωμεν κατὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, ἵνα ὑποταγῇτε εἰς τὴν Σοβιετικὴν ἐξουσίαν, οὐχὶ ἀπὸ δειλίας ἀλλ' ἐκ συνειδήσεως, ἐνθυμούμενοι τὰς λέξεις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσι». (Ρωμ. ΙΓ' 1)¹.

Τὴν 7ην Ἀπριλίου τοῦ 1927, ὁ ὁμολογητὴς Πατριάρχης πλήρης πικρίας παρέδιδεν ἐν περιορισμῷ πρὸς Κύριον τὸ πνεῦμα του, ταφείς εἰς τὴν ἱστορικὴν Μονὴν τοῦ Donsk, ὅπου ὁ τάφος του χρησιμεύει ἱερὸν προσκύνημα εἰς τοὺς πιστοὺς Ρώσους.

Διάδοχος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ Τοποτηρητὴς Κρουτίτσκης Πέτρος, ὅστις, ἔλθων εἰς τελειὰν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ καθεστῶς, ἀπεβίωσεν ἐν ὑπερορίᾳ.

Νέος σάλος κατέλαβε καὶ πάλιν τὸ θεότευκτον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας σκάφος, ὅπερ ἐκλήθη ἵνα ὀδηγήσῃ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας ὁ στενὸς συνεργάτης καὶ βοηθὸς τοῦ Τύχωνος, ὁ Μητροπολίτης Νοβγορόδ Σέργιος.

Ὁ βαθυστόχαστος καὶ πεπειραμένος Ἱεράρχης, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐννοήσας, ὅτι πᾶσα ἀντίδρασις πρὸς τὸ ὁλονὲν παγιοῦμενον Σοβιετικὸν καθεστῶς μόνον καταστροφὴν θὰ ἐπέφερε τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον αὐτοῦ μέλημα ἐθεώρησε τὴν σύναψιν σχέσεων κράτους καὶ Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αὕτη διατηρήσῃ τὴν

1. Ἡ Ὁρθόδοξος Ρωσικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ πόλεμος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, σελ. 6 (Ρουμανιστί).

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΣΘΕΝ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΕΡΓΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ (*)

Διὰ τὰ κυρίως κειμήλια (φορητὰς εἰκόνας, ἄμφια, κεντήματα κλπ. λειτουργικὰ σκεύη) ἤρξατο σύνταξις συστηματικῶν καταλόγων εἰς τὰς Μονὰς. Ἐπίσης ἤρξατο ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ στερέωσις πολυτίμων φορητῶν εἰκόνων καὶ νωπογραφιῶν. Ὡσαύτως ἐγένοντο φωτογραφήσεις — μερικῶν — κειμηλίων κατόπιν ἐγκρίσεως τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν. Τὸ ἔργον συνεχίζεται. Ἡ ὅλη ἐργασία, δι' ἣν ἐχρειάσθησαν σημαντικαὶ πιστώσεις, ἀποβλέπει εἰς τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν κειμηλίων ἀπὸ κινδύνους κλοπῆς, πυρκαϊᾶς καὶ φθορᾶς λόγῳ κακῆς συντηρήσεως.

Τὰ ἀντιπυρρικά ὑδραυλικά ἔργα πολλῶν Ἱ. Μονῶν ἀνεκαινίσθησαν.

Οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις. — Αἰτήματα καὶ ἐπιτεύγματα.

Ἰδιαιτέρα προσπάθεια δέον νὰ καταβληθῇ πρὸς τρεῖς κατευθύνσεις :

1) εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δασικῆς οἰκονομίας τῆς Ἱερᾶς Χερσονήσου (δι' ἀξιοποιήσεως καὶ καλυτέρας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δασικοῦ πλούτου).

2) εἰς τὴν δεινδροκομίαν, τὴν εὐνοουμένην τὰ μέγιστα ἀπὸ τὰς φυσικὰς συνθήκας τοῦ τόπου.

3) εἰς τὴν βιοτεχνίαν καὶ χειροτεχνίαν διὰ καταλήλου προωθήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν.

Αἱ π ρ ὠ τ α ι π ρ α γ μ α τ ο π ο ι ῆ σ ε ι ς .

Ἐντὸς τοῦ ἔτους θέλει ἐπισκευασθῇ ὁ λιμὴν τῆς Δάφνης, καθὼς καὶ ἡ προβλῆς Ἰβήρων, τεθεισῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρμοδίων τῶν ἀπαραιτήτων πιστώσεων. Ἐπίσης θέλει κατασκευασθῇ μικρὰ προβλῆς εἰς Καντουνάκια πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐρημιτῶν. Προσεχῶς θὰ ἀποσταλῇ εἰδικὸς Γεωπόνος, διὰ νὰ μελετήσῃ τὰ τῶν δεινδροφυτεύσεων. Καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως ἰδρυθῇ ἐν Καρυαῖς ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς. Καταβάλλονται ὡσαύτως προσπάθειαι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιοτεχνίας καὶ χειροτεχνίας. Γίνονται ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως εὐδόκιμοι ἐνέργειαι πρὸς διάθεσιν συναφῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ὁπόθεν ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται παραγγελίαι εἰκόνων. Ἡ ἐπιδίωξις εἶναι ἡ ἀναβίωσις τῆς παλαιᾶς ἀγιορειτικῆς βυζαντινῆς τεχνολογίας εἰς τὰς εἰκόνας.

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 348.

αὐτοδιοίκησιν τῆς καὶ μὴ ὑποστῇ ἀλλοιώσιν τινα τῶν ἀρχῶν τῆς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς. Διὰ λόγων πειστικῶν, ἀπέδειξε εἰς τοὺς Σοβιετικούς ἄρχοντας, ὅτι καὶ οἱ πιστοὶ εἶναι τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος καὶ ὅτι ἡ πίστις των, ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ζημίαν ἔφερον εἰς τὸ κράτος, δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρῆται ἀφορμὴ διωγμοῦ καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

[Συνεχίζεται]

Μ. Πρωτοπρεσβύτερος Κ. ΜΩΡΑΪΤΑΚΗΣ

Ἐνεργεῖαι τῆς Διοικήσεως, ἐξησφαλισθῇ διάθεσις ἀγιορειτικῶν τηλεγραφοστύλων κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Ο.Τ.Ε. Σήμερον τὸ Ἅγιον Ὄρος παραδίδει περὶ τὰς ἐβδομήκοντα χιλιάδας στύλους (πρὸ τριετίας μόνον 10 χιλιάδας). Αἱ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ὠφέλειαι, τόσον διὰ τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν καὶ τὸν Ο.Τ.Ε., ὅσον καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχόντων δάση Ἱ. Καθιδρυμάτων, εἶναι κατάδηλοι. Ὑπὲρ τὸ 1,5 ἑκατομμύριον δρχ. ὠφέλειαν ἔχουν αἱ κατέχουσαι δασικὰς ἐκτάσεις Ἱ. Μοναί, ποσὸν τὸ ὁποῖον διέφευγεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἐπίσης ἐπετεύχθη ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς καστανοξυλείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦθ' ὅπερ εἶχεν εὐνοϊκὰς συνεπείας διὰ τὰς Ἱ. Μονὰς.

Ἀπὸ τοῦ 1953 γίνεται, πρωτοβουλία τῆς Διοικήσεως, ζωνρὰ κίνησις ὑπὲρ δεινδροφυτεύσεως καρποφόρων δένδρων, ἰδίως μηλεῶν καὶ ἀμυγδαλεῶν.

Ἐφυτεύθησαν μέχρι τοῦδε μερικαὶ χιλιάδες δεινδρῶν.

Ἐχορηγήθησαν παντοῖαι ἀπαλλαγαί, ἰδίως φορολογικῆς φύσεως, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Συνετάχθησαν, ἐψηφίσθησαν καὶ ἐπικυρωθεῖσαι ἐδημοσιεύθησαν Κανονιστικαὶ Διατάξεις περὶ Ἀθωνιάδος Σχολῆς, περὶ συστηματικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ προστασίας τῶν ἀγιορειτικῶν δασῶν, τροποποιήσεις Ν.Δ. περὶ κειμηλίων, ἀγροζημιῶν κλπ. κλπ.

Ἀπασαί σχεδὸν αἱ Ἱ. Μοναί συνεδέθησαν τηλεφωνικῶς μετὰ τὰς Καρυάς.

Τ ο υ ρ ι σ τ ι κ ῇ ἀ ξ ι ο π ο ι ῆ σ ι ς Ἀ γ ί ο υ Ὄ ρ ο υ ς .

Ἐπιδιώκεται ἐμμέσως ἐκμετάλλευσιν τουριστικῶς τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ἐθνικοθρησκευτικοῦ κέντρου καὶ μουσείου τοῦ βυζαντινοῦ μας πολιτισμοῦ διὰ προσελκύσεως, καὶ δι' αὐτοῦ, ξένων εἰς τὸν τόπον μας. Οὐχ ἤττον τὸ κύριον μέλημα δέον νὰ εἶναι ἡ διατήρησις τοῦ πνευματικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἀγίου Ὄρους, ἀποκρουομένης ἀπολύτως — συμφώνως καὶ πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν μεγάλης Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τοῦ Ἀγίου Ὄρους τοῦ 1953 — κάθε σκέψεως «τουριστικοποιήσεως» του. Μία ἀπὸ τὰς βασικὰς προσπάθειας ἐξ ἄλλου εἶναι νὰ ἀχθῇ τὸ μέγα Ἀγιορειτικὸν προσκύνημα πλησιέστερον πρὸς τὸν λαὸν μας οὕτως ὥστε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ἔρχωνται ἐδῶ πολλοὶ προσκυνηταί, νὰ δημιουργηθῇ δὲ ὁλονὲν καὶ περισσότερον εὐνοϊκὴ ἀτμόσφαιρα διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ Ἱεροῦ Τόπου.

Ἀπὸ τριετίας γίνονται ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως ἐνέργειαι διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Πύργου, Ἱερισσοῦ, Διασταυρώσεως Πολυγύρου καὶ ἔχουν δοθῇ σχετικαὶ ὑποσχέσεις ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων. Ἡδὴ προωθήθησαν αἱ ἐργασίαι ἀσφαλτοστρώσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς διασταυρώσεως Πολυγύρου μέχρι Ἀρναίας, λαμβάνουν δὲ χώραν ἐργασίαι ἐπισκευῆς τῆς ὁδοῦ μέχρι Σταγείρων. Ἐπιβάλλεται ὁμῶς νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀνυπερθέτως τὸ ταχύτερον ἡ

αίτουμένη κατασκευή τῆς ὅλης ὁδοῦ, ἐξυπηρετούσης τὴν συγκοινωνίαν τοῦ Ἀγίου Ὁρους μετὰ τὴν λοιπὴν χώραν, ἐξυπηρετούσης μοναχούς, ἐπισκέπτας καὶ προσκυνητάς.

Ἐγένετο εἰσήγησις τῆς Διοικήσεως παρὰ τῷ Ὁργανισμῷ Τουρισμοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ξενῶνος εἰς τὸν Πύργον (Οὐρανόπολιν), ὅπου δέον νὰ τερματίζεται ἡ ἀπὸ Θεσσαλονίκης πρὸς Ἀγ. Ὄρος ὁδός. Πνευματικὸς χαρακτήρ Ἀγίου Ὁρους.

Ὅλαι αἱ προσπάθειαι διέπονται ἀπὸ τὴν βασικὴν ἀρχὴν τῆς διατηρήσεως τοῦ πνευματικοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἐληφθῆσαν νομοθετικὰ μέτρα πρὸς ἐπιβολὴν κυρώσεων κατὰ παραβάσεως τοῦ ἀβάτου.

Διὰ τῆς Ἀθωνιάδος δι' ἄλλων μέσων, μέτρων καὶ ἐνεργειῶν διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ πνευματικῶν ἰδρυμάτων καὶ σωματείων τῆς Χώρας ἐπιδιώκεται ἐπιμόνως ἡ τόνωσις τοῦ πνευματικοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ ἡ ἀξιοποίησις αὐτοῦ. Ἐξακολουθοῦν αἱ προσπάθειαι διαφωτίσεως περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἱεροῦ Τόπου (ραδιόφωνον, δημοσιεύσεις, διελέξεις κλπ).

Πρωτοβουλία τῆς Διοικήσεως ἡτοιμάσθησαν ἀγιορειτικοὶ πίνακες (ἀντίγραφα ἀγιορειτικῶν νοπογραφῶν καὶ εἰκόνων) καὶ ἐγένετο ἐκθεσις εἰς Βόννην τῆς Γερμανίας καὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπιτυχοῦσα πλήρως τοῦ σκοποῦ της (καθὼς προκύπτει ἀπὸ τὰς λίαν ἐπαινετικὰς κριτικὰς καὶ δημοσιεύσεις).

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξεδόθησαν δύο θαυμάσια λευκώματα περὶ Ἀγίου Ὁρους εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ ἕτερον εἰς τὴν Γαλλικὴν. Ἐπίσης λίαν ἐνδιαφέροντα βιβλία εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν. Ὅπως ἐξαίρετον εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ γνωστοῦ γερμανοῦ λογοτέχνου Ε. Κάισνερ «τὸ ξυλοσήμαντρον τοῦ Ἀγίου Ὁρους», τὸ ὁποῖον ἐκδοθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ ἐσημείωσε πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν (ἐπωλήθησαν 16.000 ἀντίτυπα καὶ ἐπὶκεῖται 2α ἐκδοσις). Ἐπίσης εἶδε τὸ φῶς τὸ ἐξαίρετον καὶ θαυμάσιον βιβλίον τοῦ μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσίου «Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς». Προσφάτως ἐξεδόθη βαθυστόχαστον βιβλίον τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, φιλοσόφου καὶ θεολόγου κ. Ν. Λούβαρι «Ἡ Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ», ὡς καὶ ἐξαίρετον Λεύκωμα περὶ τοῦ πορτραίτου τοῦ Πανσελήνου, προλογιζόμενον ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ευγγουλόπου. Αἱ ἀνωτέρω ἐκδόσεις δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς λίαν ἐξυπηρετικαὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Σημειοῦνται δὲ τόσον ἀθρόαι μόνον τελευταίως.

Ἡ Πολιτεία, πλήρης στοργῆς, ἐπιδεικνύει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅλως ἰδιαιτέρον, ἐμπρακτον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διατήρησιν, ἀνάπτυξιν καὶ ἀξιοποίησιν τοῦ Ἀγιορειτικοῦ μορφώματος. Οὕτω καταπίπτουν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ κατηγορίαι τῶν ἐναντίων καὶ δὴ τὸ σύνθημά των περὶ ἡθελήμενης ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐγκαταλείψεως τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ἡλία Κ. Ζιώγα, Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς, αὐτὸς ὁ ἀγνωστος. Νέα Ὑόρκη 1958, σελ. 236.

Ἡ ἀνὰ χεῖρας ἐκδοσις τοῦ κ. Ἡλίου Ζιώγα περιλαμβάνει ἐκλογὴν 43 ἀρθρῶν καὶ δημοσιευμάτων του εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» Νέας Ὑόρκης καὶ εἰς διάφορα περιοδικά. Τὰ δημοσιεύματα ταῦτα, γραφέντα ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν, ἐξετάζουσι ζωτικὰ ζητήματα τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας. Καίτοι δὲ τὰ ἐξετάζόμενα θέματα εἶναι ποικίλα, ἐν τούτοις συνδέονται στενῶς πρὸς ἄλληλα, ὡς ἀναφερόμενα πάντα εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπειτα, καθὼς σημειοῦται καὶ ἐν τῷ προλόγῳ, ὅλα εἶναι ἐκφράσεις «μῆς θελήσεως, νὰ προσεχθῇ ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, αὐτὴ ἡ ἀμελητέα ποσότης, ποὺ εἶναι γι' αὐτοὺς τὸ ἓνα δέκατον τοῦ ἔθνους — ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς», ἐπὶ πλεόν δὲ εἶναι «μῆς ἐξέλιξις ἀπάντησις πρῶτον σὲ ὅλους τοὺς ἀπαισιοδόξους, καὶ δευτέρον καὶ κυρίως σ' ἐκεῖνους ποὺ ζητοῦν ἐσπευσμένον καὶ πλήρη ἐξαμερικανισμόν τῆς Ὁμογενείας». Καὶ πρὸς τοὺς μὲν καὶ πρὸς τοὺς δὲ ὁρθῶς ὁ σ. «διαφωνεῖ ριζικώτατα», ἀντιπαραθέτων πρὸς μὲν τοὺς πρῶτους τὴν αἰσιοδοσίαν του, «ποῦ δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ πράγματα», πρὸς δὲ τοὺς δευτέρους «τὴν ἀπόλυτη καὶ ἀδιάλλακτη ἀντίθεσίν του», τὴν ὅποιαν ἐξηγεῖ καὶ δικαιολογεῖ δι' ἀξιοσπουδάστου ἐπιχειρηματολογίας.

Ὁ συγγραφεὺς διαιρεῖ τὸ βιβλίον του εἰς ἑξ κεφάλαια, ἐξ ὧν εἰς τὸ πρῶτον περιλαμβάνονται, παλλόμενα ἀπὸ πατριωτικὸν παλμόν, 14 ἀρθρα, ἀναφερόμενα εἰς σημαντικὰ «γεγονότα καὶ προβλήματα» τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς (σ. 11-76), εἰς τὸ δευτέρον περιλαμβάνονται 8 ἀρθρα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν «γλῶσσαν καὶ τὸ σχολεῖον» τῆς Ὁμογενείας (σ. 77-109), εἰς τὸ τρίτον περιλαμβάνονται 2 ἀρθρα, ἀναφερόμενα εἰς τὸ «Ἑλληνικὸ σπῆτι» (σ. 110-118), εἰς τὸ τέταρτον περιλαμβάνονται 5 ἀρθρα, ἐπιγραφόμενα «στὸ περιθώριον τῆς ἱστορίας», ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ κυρίως περιεχομένου, (σ. 119-157), εἰς τὸ πέμπτον ὑπὸ τὸν τίτλον «βιβλία καὶ συγγραφεῖς» περιλαμβάνονται 8 ἀρθρα, ἐν οἷς κρίνονται βιβλία καὶ γινώμαι διαφόρων συγγραφέων γύρω ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς, (σ. 158-195), καὶ εἰς τὸ ἕκτον περιλαμβάνονται 6 ἀρθρα, ἀναφερόμενα εἰς διάφορα «φιλολογικὰ θέματα» (σ. 196-219).

Εἰς τὸν ἐπίλογον (σ. 220-234) ὁ σ. ἀσχολεῖται περὶ τοὺς κινδύνους, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν σήμερον τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ζητεῖ ὅπως δοθῇ ἡ μεγάλῃ μάχῃ διὰ τὴν ἐπιβίωσιν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ὑπερνίκησιν τῆς μαστιχοῦσας αὐτὸν κρίσεως, οὐχὶ βεβαίως ὀλικῆς, ἀλλ' ἐθνικοεκκλησιαστικῆς. Ὁρθῶς δὲ τονίζει, ὅτι ἡ «ἡγεσία τῆς πρώτης καὶ τελευταίας αὐτῆς μάχης ἀνήκει στὸ Ἑλληνικὸ Κράτος μετὰ κύριον συμπαραστάτην τὴν Ἐκκλησίαν, ποὺ ὅχι μόνον δὲν ἀρνήθηκε νὰ δραματίσῃ ἕναν τέτοιον ρόλον, ἀν καὶ εὐρίσκειται αὐτὸς ἕξ ἀπὸ τὰ κύρια ἔργα καὶ τὴν ἀποστολὴν της, ἀλλὰ καὶ ποὺ ὅλως ἀντιθέτως ὑποκατέστησε τὸ πάντα ἀπουσιάζον Κράτος σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ξεκινᾷ καὶ κατατλάγει ὁλόκληρο τὸ θέμα, ἀπὸ τὴν καθαρῶς ἑλληνικὴν του πλευρὰ. Καὶ κοινὰ στὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Κράτος, ὁ Τύπος, οἱ Ὁργανώσεις ποὺ ἐλαύνονται ἀπὸ παρεμφερῆ αἰσθήματα, τὸ ραδιόφωνον καὶ ὀρίσμενα διακεκριμένα άτομα, μετὰ βᾶσιν ἕνα πολυετές πρόγραμμα, ποὺ θὰ τὸ ἐπεξεργασθοῦν ἀκόμα καὶ στίς ἐλάχιστες λεπτομέρειάς του ἀπὸ κοινῶν οἱ ἀρμόδιοι» (σ. 288). Διότι ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογένεια «εἶναι σὲ θέσιν ἀποτελεσματικὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἔθνος, ὅσον καμμιὰ ἄλλη συμπαγὴς μᾶζα ξενητεμένων τέκνων τῆς Ἑλλάδος στὸ παρελθόν, ὅσοδῆποτε πλοῦσια καὶ ἰσχυρὴ καὶ ἂν ἦταν, καὶ ὅπουδῆποτε καὶ ἂν βρισκόνται» (σ. 17).

Ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων διὰ τὴν ἀξιόλογον ταύτην προσφορὰν του εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὸν καθόλου Ἑλληνισμὸν, διὰ τὸν πατριωτισμὸν, τὴν ἐπιτυχὴ τοποθέτησιν τῶν ζητημάτων, τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὰς ὁρθὰς ἀντιλήψεις του, τὰς ὁποίας δέον νὰ προσέξωσιν οἱ ἀρμόδιοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ κρατικοὶ ἡγέται καὶ ἐκπρόσωποι καὶ ἐνταῦθα καὶ μάλιστα τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, πρὸς τὴν ὅποιαν στρέφονται αἱ σκέψεις ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἐκλογῇ τοῦ ἀξίου διαδόχου τοῦ προώρως τελευτήσαντος ἀλγστοῦ μνημῆς Ἀρχιεπισκόπου Μιχαῆλ, τοῦ προσεγγιζόντος πολυτιμότητος ὑπηρεσίας εἰς τε τὴν Ὁρθόδοξίαν, τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΜΙΡΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

'Υπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης Κύπρου.

Σεμνή και ἐπιβλητικὴ ἐξεδηλώθη ἡ διαμαρτυρία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης Κύπρου. Καὶ εἰς μὲν τὴν μαρτυρικὴν μεγαλόνησον ἐτελέσθησαν ἐπιβλητικὰ καὶ πάνδημα μνημόσυνα πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τῶν φλογοφύγων τέκνων τῆς, ποὺ ἔπесαν μέχρι τοῦδε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Εἰς ὅλην δὲ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα—τόσον εἰς τὰς πόλεις, ὅσον καὶ ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον—ὀργανώθη ὑπὸ τῆς Π.Ε.Α.Κ. ἡμίωρος σιωπηλὴ διαμαρτυρία, διὰ τὰς συνεχιζομένας ἐκεῖ κακουργίας καὶ παντοειδὲς βαναυσότητος.

Καὶ ἡ διαμαρτυρία αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχεν ὁμόνηχος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὑπῆρξεν, ἐν τῇ ὑποβλητικῇ καὶ κατανυκτικῇ συγκλήσει καὶ ἐν τῇ νεκρώσει τῶν πάντων, τὸ ἡχηρότερον ῥάπισμα κατὰ τῶν δυναστῶν ἀποικιοκρατῶν. Σιωπηλὸς ὄρκος ἀτέγκτου προσηλώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν ἀγίαν ὑπόθεσιν τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς μεγαλονήσου μας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας τῆς. Καὶ διαβεβαίωσις, βωβὴ ἀλλὰ πολυφθογγος, ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ αἱματόβρεκτος πορεία πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Αὐστηρῶς οἱ κυρίαρχοι Ἀγγλοὶ ὄχι μόνον δὲν συγκινοῦνται μεγαλοφύχως ἀπὸ τὰς καθημερινὰς θυσίας τῶν ἡρωϊκῶν τῆς ἐφήβων ἀλλὰ καὶ κατὰ τρόπον αὐτόχρημα κυνικὸν ἀποκαλύπτουν τὴν ὠμὴν πρόθεσιν τῶν νὰ συνεχίσουν τὴν καταδυνάστευσιν τῶν. Καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦτο, κατέφυγον ἀνενδοιάστως εἰς τὴν ἀνέντιμον ἐνέργειαν νὰ προσλάβουν—προφανῶς φενακίζοντες καὶ αὐτοὺς—ὡς δῆθεν συγκυρίαρχους τοὺς Τούρκους, καὶ ἀπειλοῦν δι' αὐτῶν τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Εἶναι δὲ ἀληθῶς ἐκπληκτικόν, ἀλλὰ καὶ πρωτοφανὲς εἰς τὰ ἱστορικὰ χρονικά, ὅτι λαὸς ἐγκλωσμένος ὅτι εἶναι πρωτοπόρος εἰς πολιτισμὸν, ὄχι μόνον ἀπέρριψε βλοσυρῶς καὶ ὀργίλως τὸ ἐγγενὲς αἶτημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν του ἀλλὰ καταφεύγει εἰς τὴν βίαν. Καὶ τοῦ προβάλλει, ἀντὶ τοῦ ἐνὸς ζυγοῦ, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἕως τώρα ἐστέναιζε, δύο ζυγοὺς, συναγωνιζομένους ἀμιλλητικῶς εἰς στυγνότητα καὶ εἰς βαρβαρότητα ἐκδηλώσεως!

Ἄς εἶναι ὅμως βέβαιοι οἱ δυνάσται τῆς Κύπρου, ὅτι οὐδεμία ἀνίερως συμμαχία καὶ οὐδεμία δολοπλοκία θὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἀπόφασίν του νὰ ζήσῃ ἐλεύθερος. Καὶ ὅτι «οὐδὲν σχέδιον καὶ οὐδεμία λύσις εἶναι δυνατή, ἐρήμην τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου», ὅπως τοῦτο διεκήρυξεν ὁ Ἐθναρχεὺ Μητροπολίτης Κιτίου Ἀνθίμος, ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν πανδημῶν ἐν Κύπρῳ μνημοσύνων.

Εἰς ἄλλας στήλας τοῦ παρόντος τεύχους δημοσιεύονται αἱ παλλόμεναι εἰς ἐγγένειαν ὕφους, ἀλλὰ καὶ εὐτολμοὶ, ἀγωνιστικαὶ καὶ Ἑλληνοπρεπεῖς ἐκκλήσεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Θεοκλήτου ὡς Προέδρου τῆς Π.Ε.Α.Κ. πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους καὶ πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Γῆς. Εἴθε νὰ εὗρουν αὐταὶ ἀπήχησιν καὶ νὰ στρέφουν οὗτοι, μὲ πραγματικὴν Χριστιανικὴν διάθεσιν, τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν γῆν αὐτὴν τῶν ἡρωϊσμῶν καὶ τῶν ἀνδρα-

γαθῶν καὶ τῶν μαρτυρίων καὶ τῶν αἱμάτων, ποὺ ὑπῆρξεν ἡ κοιτίς τῆς Ἑλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ των. Καὶ νὰ κατανοήσουν, ἐπὶ τέλους, ὅτι δὲν ἀδικοῦν μόνον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ὅτι καταφθείρουν τὴν ἱστορικὴν σάρκα τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον κινδυνεύουν νὰ παραδώσουν ἀφρονέστατα εἰς χεῖρας βαρβάρους. Καθ' ὅσον, ἡγέται αὐτοὶ ἐλευθέρων λαῶν, ἐμφανίζονται πρόμαχοι τῆς δουλείας καὶ τῶν τυραννικῶν καθεστώτων. Προβάλλουν δὲ ὡς σηματοφόροι τῶν ἐλευθερίων τῶν λαῶν οἱ θεοστνεγεῖς ἐνσαρκῶται τῆς ἀπαισιωτέρας τυραννίας.

Εἴθε ἐπίσης ἡ εὐτυχοὺς πρωτοβουλία δέησις καὶ προσευχὴ ἡ ἀναπεμφθεῖσα εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνικοὺς ναοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ νὰ διαλύσῃ τὴν ψυχικὴν νέφωση τῶν ἀρχόντων τῆς Γῆς καὶ νὰ ἀδλισθοῦν διὰ παντός οἱ λαοὶ ὑπὸ τὴν γαλήνῃ καὶ τὴν ἀνέφελον σκέπῃ τοῦ Ὑψίστου. Διότι «ἰσχύει δέησις δικαίου παρὰ Κυρίου». Καὶ χεῖρες ὑψόμεναι εἰς ὀλόθερμον προσευχὴν καταστρώνουν πλειότερας φάλαγγας πολεμίων, παρ' ὅσας τὰ ξίφη τῶν πολεμιστῶν. Καὶ ὅπως μᾶς ἐδίδαξεν ὁ Κύριος «ὁ αἰτῶν λαμβάνει, ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγεται».

Πρέπει νὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀρμοδίους.

Τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον σχόλια ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔργου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. εἶναι ἀξίεπαινα. Διότι ὑπογραμμίζουν, ὅτι ἐκ τῶν 8000 περίπου Ἑλλήνων ἱερέων οἱ 6.500 ἀμείβονται μὲ 700-900 δραχμὰς μηνιαίως καὶ οἱ ὑπόλοιποι μὲ 1100-1400 δραχμὰς.

Ὡς εὐστόχως παρατηρεῖ ἐσπερινὴ ἐφημερίς, οὐδόλως πρέπει νὰ γίνεταί λόγος περὶ «τυχερῶν», διότι τοιαῦτα βεβαίως δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν ὑπαιθρον χώραν, ὅπου ὑπηρετεῖ τὸ μέγιστον ποσοστὸν τῶν κληρικῶν. Ὅθεν τὸ πρόβλημα τῆς ἱκανοποιητικῆς λύσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ προβλήματος «εἶναι περισσότερον φλέγον σήμερον μὲ τὴν κυριολεκτικῶς ὀργιάζουσαν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν».

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ πάντων τῶν ἀρμοδίων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἡ συνεκτικὴ τοῦ Ἐθνικοῦ δυνάμεις, εἶναι ὁ σπουδαιότερος παράγων πρὸς τελεσφόρον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κομμουνιστικῆς διαβρώσεως. Ὅθεν δὲν ἀρκεῖ τὸ ἀγρυπνῶν ἐνδιαφέρον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ προβλήματος. Παραλλήλως ἀπαιτεῖται ἡ κατανόησις καὶ κινητοποίησις τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα μὴ φθάσωμεν εἰς τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ θρηνώμεν ἐπὶ τῶν ἐρείπων.

Εὐστοχώτατον αἶτημα.

Εἰς τὴν τελευταίαν Συνδιάσκεψιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐξήτησεν εὐστοχώτατα καὶ ἀξιεπαίνως, ὅπως Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐκκλησιαστικῶν προσωπικοτήτων σταλῇ εἰς Κύπρον,

ἵνα ἐξακριβώσῃ τὴν ἐν αὐτῇ ἐπικρατοῦσαν πραγματικὴν κατάστασιν.

Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ πολλὰ ὑπὲρ τοῦ μαρτυρικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἐὰν μάλιστα, ὡς ἐλέχθη, «αἱ βρεταννικαὶ ἀρχαὶ τῆς Κύπρου ἐπέτρεπον εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς φυλακάς, ὅπου θὰ ἔβλεπον νὰ σήπωνται εἰς αὐτὰς πολλοὶ λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἐδέχθησαν νὰ μεταβληθοῦν εἰς ὄργανα τῶν τυράννων καὶ νὰ εὐλογήσουν τὰς θηριωδίας των εἰς βάρος τοῦ λαοῦ».

Διὰ νὰ ἀρθῇ τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, πρέπει νὰ ἐνστερνισθῇ ἐνθέρμως τὸ εὐστοχώτατον αἶτημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὸ οὐχὶ τυπικῶς, ἀλλὰ οὐσιαστικῶς μετὰ χριστιανικῆς εὐσυνειδήσιας, ἐρευνώσης ἐπιμελῶς καὶ μετ' ἀπολύτου ἀντικειμενικότητος πάσας τὰς πτυχὰς τοῦ κυπριακοῦ δράματος, ὅπερ στιγματίζει τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν καὶ τὸν χριστιανικὸν κόσμον τῆς Δύσεως.

Νὰ κλείωμεν τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα.

Δεδικαιολογημένη εἶναι ἡ πικρία καὶ ἡ γενικὴ ἀγανάκτησις τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ Σουηδικὴ φοιτητικὴ νεολαία εἰς μίαν ἐορτὴν καρναβάλου προσέβαλε μετὰ μεγίστης ἀνευλαβείας τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μεταχειρισθεῖσα κατ' ἀσεβέστατον τρόπον τὸ πρόσωπον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχου Κύπρου Μακαρίου, ὅστις ἀποτελεῖ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἐθνικὸν σύμβολον. Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην, εἰς μετημφιεσμένον Σουηδὸς φοιτητῆς ὑπεδύετο τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, εὐρισκόμενον μετὰ γυμνῆς φοιτητρίας εἰς ὅλους ἀνευλαβῇ καὶ προκλητικὴν στάσιν.

Ἡ ἀσχημία αὕτη δὲν ἀποτελεῖ μόνον προσβολὴν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κατὰ πάντα ἐκλεκτὸς ἐν Στοκχόλμῃ Ἕλλην πρεσβευτῆς κ. Κύρου ὑπέβαλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σουηδίας ἐντονον διαμαρτυρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ πιστοποίησιν τῶν ἐπανεπιλημμένως γραφέντων ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» περὶ τῆς ἡθικῆς χρεωκοπίας τῶν νέων τῆς Σουηδίας. Οὗτοι, — καθ' ὃν χρόνον οἱ ὁμήλικές των Ἕλληνες τῆς Κύπρου ἀγωνίζονται καὶ προσφέρουν τὴν ζωὴν των ὁλοκαύτωμα ὑπὲρ εὐγενῶν ἰδανικῶν —, ὄντες ὅλως μαλθακοὶ ἐκ τῆς ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας ἀπολέμον καταστάσεως τῆς χώρας των, ἐκτρέπονται εἰς τοιαύτας ἀσχημίας καὶ εὐρίσκονται ἐν τοιαύτῃ ἡθικῇ ἐκπτώσει, ὥστε νὰ ἀναγκάζεται ἡ ἀστυνομία νὰ φρουρῇ τοὺς ἐξ ἄλλων χωρῶν ἐρχομένους εἰς Στοκχόλμην ἀθλητάς, ἵνα οὗτοι προφυλάσσωνται ἐκ τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπιδρομῆς τῶν ἐκφυλισθεισῶν νεανίδων τῆς Σουηδίας.

Νομίζομεν, ὅτι τὰ γεγονότα ταῦτα εἶναι τόσον εὐγλωττα, ὥστε τὰ περαιτέρω σχόλια περιττεύουν. Τὰ θλιβερά αὐτὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπὸ τῆς Ὁρθοδόξιας ἀπομακρύνσεως τοῦ Ἀντικοῦ κόσμου δέον νὰ μᾶς φρονηματίζουν. Πρέπει νὰ μένωμεν πιστοὶ

εἰς τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἑλληνορθόδοξου παραδόσεώς μας καὶ νὰ κλείωμεν τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα εἰς τὰς φθοροποιούς ἐπιδράσεις τοῦ ψευδοῦς ἐξωτερικοῦ καὶ ὀλικοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις ὑποκρύπτει παρακμὴν, διαφθοράν καὶ ἐκφυλισμὸν.

Γεννᾷ σοβαρὰς ἐλπίδας.

Τὸ συγκληθὲν ἐν Θεσσαλονίκῃ Δ' Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ ἐν Παρίσις ἐδρεύοντος «Συνδέσμου Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Νεολαίων» ἐπλήρωσε χαρὰς πᾶσαν Ὁρθόδοξον ψυχὴν.

Ὡς ἐτόνισεν ὁ κηρύξας τὴν ἐναρξιν τοῦ συνεδρίου Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Συνεδρίου εἶναι «ἡ ἐν Χριστῷ ἑνωσις καὶ συνεργασία τῶν κινήσεων τῆς παγκοσμίου Ὁρθόδοξου νεολαίας· ἡ ἀμοιβαία αὐτῶν καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν γνώσις καὶ κατανόησις· ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἐνεργουμένων προβλημάτων· ἡ δημιουργία κοινοῦ συστήματος δράσεως ἱεραποστολικῆς λυσιτελοῦς διὰ τὸν Ὁρθόδοξον κόσμον καὶ Χριστιανισμόν· καὶ ἡ ἐπιτενέσις συνισταμένης δυνάμεως πνευματικῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τιθεμένων».

Ὡς εἶναι φανερόν, ἡ ὑπόστασις τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ σύγκλησις τοῦ Συνεδρίου ἀποτελεῖ παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν γεγονός. Ἐφ' ὅσον ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν παράγοντα τῆς σωτηρίας τοῦ παραπαίοντος κόσμου, ἡ ὑπὸ τμήματος τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον νεολαίας οἰκείωσης τῶν Ὁρθόδοξων ἀρχῶν καὶ ἀναζητήσις μεθόδων ἀποτελεσματικῆς διαδόσεως αὐτῶν γεννᾷ σοβαρὰς ἐλπίδας περὶ ἐνὸς καλυτέρου μελλοντικοῦ κόσμου.

Εἶναι καιρὸς πλέον.

Ἡ εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῶν «Χρονικῶν» ἀναγραφομένη εἰδήσις περὶ τῆς ἐν Βελιγραδίῳ διοργανώσεως Ἐκθέσεως μεσαιωνικῶν τοιχογραφιῶν εἶναι ἀξία ἰδιαίτερας προσοχῆς. Ἡ Ἐκθεσις αὕτη, ἥτις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἐπὶ ἓνα μῆνα, θὰ παρουσιάσῃ ἑκατοντάδας ἀντιγραφῶν τοιχογραφιῶν τοῦ ια - ιε' αἰῶνος, εὐρισκόμενων εἰς δεκάδας μεσαιωνικῶν μονῶν καὶ ναῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Τὸ γεγονός αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀξιολύμητον παράδειγμα, ἃς μᾶς φρονηματίσῃ. Παρ' ἡμῖν ὑπάρχον πολλοὶ περισσότεροι πνευματικοὶ θησαυροὶ τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς, οἵτινες παραμένουν ἄγνωστοι καὶ λησμονημένοι. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐξέλθουν ἐκ τῆς ἀφανείας των καὶ νὰ γίνουν γνωστοὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν. Ἡ διοργάνωσις ἐκθέσεων δι' ἀντιγραφῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ δι' αὐτῶν ἐμπλουτισμὸς σχετικῶν καλλιτεχνικῶν εἰκονογραφημένων ἐκδόσεων, θὰ εἶναι ἀριστα μέσα πρὸς προβολὴν τῶν θησαυρῶν τούτων. Πιστεύομεν ὅτι ὁ δραστήριος Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, — τοῦ ὁποῖου μετὰ χαρᾶς παρακολουθοῦμεν τὰς ἀκαμάτους προσπάθειάς πρὸς ἀξιοποίησιν τοῦ πνευματικοῦ πλοῦτου, τὸν ὁποῖον ἐκληροδότησεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ἑλληνορθόδοξος βυζαντινὸς πολιτισμὸς —, θὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Σύνοδος

Τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπανελάβε τὰς ἐπὶ τῷ θέρει διακοπείσας ἐργασίας αὐτῆς. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἡμέρας ταύτης, πρὸς τὴν ἀναγνώσει τῶν Πρακτικῶν τῆς Συνοδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τῶν ἀειμνήστων Πατριάρχου Σέρβων κυροῦ Βικεντίου, Ἀρχιεπισκόπου Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, Μητροπολίτου Αὐστραλίας καὶ Ν. Ζηλαντίας κυροῦ Θεοφυλάκτου, Μητροπολίτου Καστορίας κυροῦ Νικηφόρου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Βιζύης κυροῦ Χριστοφόρου.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς συνεδρίας οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Θεόκλητον, κατήλθον εἰς τὸ παρὰ τοῖς Συνοδικοῖς Γραφείοις παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου καὶ ἐτέλεσαν Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀοιδίμων ἱεραρχῶν.

Ἀποστολικὴ Διακονία. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι ἀποπερατώσεως τοῦ δευτέρου ὁρόφου τοῦ «Οἴκου Φοιτητρίας», ὁ ὁποῖος θὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958-59 πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Ἀθήναις σπουδαζουσῶν φοιτητῶν εἰς τὰς Σχολὰς Θεολογικῇ, Φιλοσοφικῇ καὶ Φυσικομαθηματικῇ, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς Ἑπαρχίας.

— Τῇ 27 μηνὸς Αὐγούστου ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Φυτράκης μετέβη εἰς Κύμην, πρὸς τακτοποίησιν ζητημάτων τινῶν ἀφορῶντων εἰς τὸ αὐτόθι «Ὁρφανοτροφεῖον» Κύμης, τὸ λειτουργοῦν δαπάναις καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

— Ὁμοίως τὴν 4ην Σεπτεμβρίου ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς μετέβη

εἰς Τήνον, ὅπου ὑπέγραψεν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Προέδρου τοῦ Κ.Σ. τῆς Ἀπ. Διακονίας, συμβόλαιον, δι' οὗ παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Ἱ. Ἰδρύματος Τήνου εἰς τὴν Ἀπ. Διακονίαν οἰκόπεδον ἐκ 5.000 τ.μ., ἐγγὺς τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος, ἵνα ἱδρυθῇ Πρότυπον Ἀνώτερον Ἐκκλῆσο. Φροντιστήριον.

«Τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλ. Φροντιστήριον ἐν Τήνῳ θέλει λειτουργήσῃ, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ν.Δ. ὀρίζεται, εὐθὺς ὡς ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐγκαταστάσεων», θὰ τελεθῇ δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Κ.Σ. τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

— Ἐξεδόθη καὶ ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ὁ 16ος τόμος τῆς Πατρολογίας.

— Ὁμοίως ἐδόθησαν εἰς τὴν κυκλοφορίαν τὰ ἄρτι ἐκδοθέντα μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου φυλλάδια ὑπὸ τὸν τίτλον « Μόνον τὴν ἀλήθειαν » (κατὰ τῆς ψευδορκίας), « Διατὶ πρέπει νὰ ἐξομολογούμεθα » (ἐξομολογητικοῦ περιεχομένου), « Νέε μου μιὰ ματιὰ στὸ μέλλον » καὶ « Νιάτα καὶ Εὐσέβεια » (ἐποικοδομητικοῦ περιεχομένου διὰ τοὺς νέους).

— Τὴν 4ην, 5ην, 6ην καὶ 12ην Σεπτεμβρίου ὁ Δ/ντὴς Ἱ. Ἐξομολογήσεως τῆς Ἀπ. Διακονίας Παν. Ἀρχιμ. κ. Παντ. Μπαρδάκος συνέχισε τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὰς Σχολικὰς Κατασκηνώσεις τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, εἰς Πεντέλην, Φανερωμένην, Σαλαμίνα καὶ Ἀγ. Ἀνδρέαν Μαραθῶνος, εἰς ἃς καὶ ὠμίλησε καταλλήλως πρὸς τοὺς κατασκηνωτὰς καὶ διένειμε κατάλληλα φυλλάδια καὶ καλλιτεχνικὰ εἰκόνας θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

— Εἰς τὸ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ τρέχοντος μηνὸς συνελθόν ἐν Θεσσαλονίκῃ Συνέδριον τοῦ «Συνδέσμου» παγκοσμίων συνδέσμων τῶν Ὁρθοδόξων Νεολαίων, ἡ Ἀποστ. Διακονία ἀντιπροσωπεύθη διὰ τοῦ Διευθυντοῦ Θ. Κηρύγματος Παν. κ. Ἀρχ. Παντελ. Καρανικόλα,

πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον θὰ συντελέσῃ τόσον εἰς τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ λαοῦ μας δι' ὄντιος πνευματικῆς τροφῆς, ὅσον καὶ εἰς τὴν διεθνή προβολὴν τῆς ἐκ τοῦ παρελθόντος πνευματικῆς κληρονομίας μας.

Ἀνησυχητικὰ φαινόμενα.

Νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἀξίαι πολλῆς προσοχῆς αἱ ἀνησυχίαι ἐκλεκτῶν δημοσιογράφων διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἔντασιν τῆς δραστηριότητος τῶν ξένων προπαγανδῶν. Οὗτοι ἐφιστοῦν ἐν πρώτοις τὴν προσοχήν μας ἐπὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ναῶν, τῶν ταγμάτων καὶ τῶν ἱδρυμάτων τῶν Ῥωμαιοκαθολικῶν, οἵτινες δροῦν εἴτε ἀπροκαλύπτως εἴτε ὑπὸ τὴν προσωπίδα τῆς Οὐνίας. Ἐπειτα οὗτοι ἀνησυχοῦν ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἐν Ἀθήναις ἀνεγέρσεως καλλιμαρμάρων προτεσταντικῶν ναῶν διὰ γενναίων προφανῶς εἰσφορῶν, αἵτινες ἐρχονται ἐξωθεν. Τέλος ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι καὶ πλείσται ἄλλαι αἰρέσεις καὶ προτεσταντικαὶ παραφνάδες, ἐνισχυόμεναι ἐκ τῶν Ὁμοδόξων τῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, ἐργάζονται ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀποβλέβλῃσιν εἰς τὴν διάβρωσιν τοῦ γνησίου Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ φρονήματος.

Οὐδεὶς παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ δεδικαιολογημένον τῶν ἀνησυχιῶν αὐτῶν. Ὅσον καὶ ἂν ἡ προσηλυτιστικὴ διάθεσις τῶν ξένων προπαγανδῶν ἀποκρύπτεται ἐπιμελῶς, αὕτη πάντοτε ἐλλοχεῖ, ἵνα ἐκδηλωθῇ εἰς τὴν κατάληπτον στιγμὴν. Ὅθεν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δεόν νὰ βλέ-

πουν ὑπόπτως τὴν ἐπεκτατικὴν πολιτικὴν καὶ ἱδρυματικὴν ἐξάπλωσιν τῶν ξένων προπαγανδῶν, ἥτις εἶναι τελείως δυσανάλογος πρὸς τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τῶν ὁπαδῶν των. Ἡ ἐξάπλωσις καὶ πολιτικὴ αὕτη ἀφορᾷ προφανῶς εἰς τὴν ἐν τῷ καταλλήλῳ καιρῷ ἱκανοποίησιν τῶν ἀνθελληνικῶν προσηλυτιστικῶν των σκοπῶν.

Νὰ ληφθοῦν μέτρα.

Ὁρθῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἑσωτερικῶν συνεκροτήθη σύσκεψις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ προβλήματος, ὅπερ δημιουργεῖται ἐκ τοῦ ἐκλύτου βίου, τὸν ὁποῖον διάγουν πολλοὶ Ἑλληνίδες, μεταναστεύσασαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὸν Καναδᾶν, τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Βραζιλίαν. Αὗται, παραπληθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων διαφόρων μεταναστευτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐγκαταλείπουν τὴν πατρίδα γῆν, πίπτουν εἰς τὰς χεῖρας διαφόρων ἐκμεταλλευστῶν καὶ καταλήγουν εἰς τὴν ἐσχάτην ἡθικὴν κατὰπτωσιν.

Ὅθεν πρέπει νὰ ληφθοῦν σύντονα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ αὐτοῦ. Αἱ ἀδελφαὶ μεταναστεύσασαι πρέπει νὰ δίδονται μόνον κατόπιν ἐλέγχου τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ζήσουν αἱ ἀποδημοῦσαι. Εἶναι ὅλως ἀπαράδεκτον νὰ μὴ λαμβάνονται μέτρα πρὸς πρόληψιν, κατὰ τὸ δυνατόν, τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν ναυαγίων, τὰ ὁποῖα οὐ μόνον συντρίβουν προσωπικότητας, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν, ἀλλὰ καὶ γίνονται ἀφορμὴ δυσφημίσεως τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

κομίσαντος και μήνυμα του Γενικού Διευθυντού Καθηγητού κ. Α. Φυτράκη προς τους Συνδέσμους. Εις το άνωτέρω Συνέδριον αντιπροσωπεύθησαν επίσης και οι υπό την ολιγία της 'Απ. Διακονίας Σύνδεσμοι τών αποφοίτων του Θεολ. Οικοτροφείου της 'Απ. Διακονίας και τών 'Ελληνίδων Θεολόγων διά τών προέδρων αὐτῶν.

'Επιμνημόσυνος δέσις ὑπὲρ τῶν πεσόντων εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι.

Τῇ Κυριακῇ, 31η Αὐγούστου, ἐτελέσθη ἐν τῷ 'Ιερῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐπιμνημόσυνος δέσις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐν Γράμμῳ καὶ Βίτσι. Τῆς ἐπιμνημόσυνου δεήσεως, ἣν δημοσιούμεν κατωτέρω, προέσθη ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. Θεόκλητος.

'Ο Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα...
'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός...
'Ο Χορός· Ἀμήν.
'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε... Τῶν Ἁγίων ὁ Χορός... Οἱ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες...
Οἱ Ἱερεῖς (ἐν χορῷ)· Οἱ τὴν δόδν, τὴν στενὴν βαδίσαντες...
'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Δόξα... Τὸ τριλαμπές...
Οἱ Ἱερεῖς· Καὶ νῦν... Χαίρε σεμνή...
'Ο Χορός· Μετὰ τῶν Ἁγίων...
'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Μετὰ πνευμάτων δικαίων...
Οἱ Ἱερεῖς (ἐν χορῷ)· Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε...
'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Δόξα... Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...
'Ο Διάκονος· Ἐλέησον...
'Ο Χορός· Κύριε ἐλέησον...
'Ο Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐν Γράμμῳ καὶ Βίτσι ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

'Ο Χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν...
'Ο Διάκονος· Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τάξη...
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

'Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον...

'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ μισθοδοτὴς τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισαμένων ὑπὲρ τοῦ τιμίου ὀνόματός σου καὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου, ὁ εἰπὼν «ὁ νικῶν» οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ», ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐν Γράμμῳ καὶ Βίτσι ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος ἡμῶν, καὶ τάξον τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν κόλποις τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ καὶ ἐν χώρα δικαίων, ὅπου τὸ ἀνέσπερον τῆς θεότητός σου φῶς αἰωνίως λαμπροφορεῖται. Οὗτοι, Παμβασίλευ Κύριε, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου σου ἀκούσαντες, ὅτι ἀνεπίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι τῷ Θεῷ, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὴν ἐκθρέψαν αὐτοὺς πατρίδα γαλονηθέντες, τὸ αἷμα αὐτῶν ἐξέχεαν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν κατέθεντο ὡς ὀροβεία αὐτῆς ἱερᾶ, οἱ δὲ τάφοι αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐκείνοις στήλαι φωτὸς ἀνδείχθησαν φωτίζουσαι τὰς ἐρχομένας γενεὰς τῷ φωτὶ τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος καθήκοντος. Ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν, ὅν τὰ αἵματα καὶ ἡ σφαγὴ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῖν ἐδωρήσαντο, ἐκτενῶς ἱκετεύομεν, ὅπως, παραβλέπον, ἐν τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, εἰ τι ἐν βίῳ ζῶντες ἐπλημμέλησαν, ἀξίους μισθοῦ τῶν τιμίων αὐτῶν ἀγώνων ἀποδώσῃς, καὶ γέρα αἰώνια καὶ πνευματικὰ δωροφόρησῃς αὐτοῖς ἐν τῇ αἰωνίῳ πόλει, τῇ πνευματικῇ Ἱερουσαλὴμ, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ ἡ ἀληθής.

Σὺ γὰρ εἰ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

'Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...

'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων..., πάντων τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐν Γράμμῳ καὶ Βίτσι ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος ἡμῶν, καὶ τάξον αὐτοὺς ἐν τόπῳ...

Οἱ Χοροὶ· Αἰωνία ἡ μνήμη (Τοῖς)...
'Ο 'Αρχιεπίσκοπος· Δι' εὐχῶν...

'Αρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Τῇ 26ῃ Αὐγούστου ἡ Α. Μακαριότης ὁ 'Αρχιεπίσκοπος προήδρευσε ἐκτάκτου συνεδρίας τῆς 'Ολομελείας τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου. Περί τῆς συνεδρίας ταύτης γίνεται λόγος καὶ εἰς ἑτέραν σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.
— Τῇ 27ῃ Αὐγούστου ὁ Μακαριώτατος προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐδέχθη τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν καὶ τοὺς βουλευτὰς κ.κ. Ἰωάννου καὶ Ζαρντινιδῆν.

— Τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης Κάτω Πετραλώνων.

— Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παρέστη εἰς τὴν μετὰ τῶν δημοσιογράφων συνέντευξιν τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχου Κύπρου κ. Μακαρίου, γενομένην ἐν τῇ Ἐνώσει τῶν Συντακτῶν.

— Τῇ 29ῃ Αὐγούστου ὁ Μακαριώτατος ἀντεπεσκέφη τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐδέχθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Μεταμορφώσεως Μοσχάτου.

— Τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τὸν Κοσμητὸρα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Αὐστραλίας.

— Τῇ 2ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακαριώτατος συνεργάσθη μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὀρθοσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

— Τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τὸν Ἀκαδημαϊκὸν καὶ Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παν. Μπρασισιῶτην καὶ προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

— Τῇ 5ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου», ἐπεσκέφη τὸν Πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ριντλμπεργκερ καὶ ἐπέδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους δημοσιευόμενον ψήφισμα τῆς Π.Ε.Α.Κ. πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

— Τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσοστόμου μετέβη εἰς Πάτρας. Ὁ Μακαριώτατος, ὃν ὑπεδέχθησαν ἐξωθὶ τῆς πόλεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Δήμαρχος κ. Ρούφος, κατηνύνηθη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον, ἐνθα κατέλυσε, ἀφοῦ ἐδέχθη τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως.

Τὴν ἐπομένην ὁ Μακαριώτατος παρέστη εἰς τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Θείαν λειτουργίαν, ἣν ἐτέλεσεν ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Κερνίτσης. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφη τὸν ἀνεγειρόμενον περικαλλὴ νέον ναὸν τοῦ Πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ παρηκολούθησε τὴν πρόδον τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

Τὴν πρωΐαν τῆς 8ης Σεπτεμβρίου ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι ἱ. ναῷ τῆς Παντανάσσης, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας.

— Τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου ὁ Μακαριώτατος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἰακώβου καὶ Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονος, ἐπεσκέφη τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνεργάσθη μετ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Μακαριώτατος προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

— Τῇ 10ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μακαριώτατος προήδρευσε τῆς πρώτης — μετὰ τὰς ἐπὶ τῷ θέρει διακοπὰς — συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

— 'Ο Θεοφίλ. 'Επισκ. Θωμακοῦ κ. Χρυσόστομος κατὰ τὸ δεῦτερον Δεκαπενθήμερον τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησε κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς 'Ιεροὺς Ναοὺς τοῦ Πειραιῶς.

— Τῇ 19ῃ Αὐγούστου προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Πειραιεὶ 'Ασύλου τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος.

— Τῇ 31ῃ Αὐγούστου εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν 'Αγίων Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης ἐτέλεσε, παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἐπιμνημόσυνον δέσιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων εἰς τὰς μάχας Γράμμου καὶ Βίτσι.

— 'Ο Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Κερνίτσης κ. Χρυσόστομος, κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Αὐγούστου, ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησε κατὰ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς διαφόρους ναοὺς τῶν 'Αθηνῶν.

— Τῇ 4ῃ καὶ 18ῃ Αὐγούστου ἐ.ἐ. προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ 'Ιεροῦ 'Ορφανοτροφικοῦ Ναοῦ Παναγίας Γρηγορούσης.

— Τῇ 7ῃ καὶ 21ῃ Αὐγούστου ἐ.ἐ. προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς 'Εφορείας τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ 'Ορφανοτροφείου Βουλαγιμένης.

— Τῇ 23ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

— Τῇ 25ῃ Αὐγούστου ἐ.ἐ. παρέστη, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν κ. Θεοκλήτου, εἰς τὸ ἐν Παρνασσῷ συνέδριον τῆς Διεθνούς 'Ενώσεως Γυναικῶν.

— Τῇ 27ῃ Αὐγούστου ἐ.ἐ. προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

— Τῇ 28 Αὐγούστου ἐ.ἐ. προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

'Ορφανοτροφεῖον Βουλαγιμένης. Τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου ὑπὲρ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφ. 'Επισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσόστομου, ὡς ἐκπρόσωπου τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου, ἐγένετο συνεδρία τῆς 'Εφορείας τοῦ 'Εκκλ. 'Ορφανοτροφείου Βουλαγιμένης, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος πρόσληψις 30 ὀρφανῶν κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν προτιμήσεως: 1) 'Ορφανὰ ἱερέων· 2) ὀρφανὰ πατρὸς τε καὶ μητρός· 3) ὀρφανὰ πατρὸς ἢ ὀρφανὰ θυμάτων πολέμου κ. λ. 'Ωσαύτως ἀπεφασίσθη ἡ προώθησις τῶν ἐφετεινῶν ἀποφοίτων τοῦ Δημ. Σχολείου τοῦ 'Ορφανοτροφείου εἰς 'Ιερατικὰς Σχολὰς καὶ εἰς Τεχνικὰς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τριμελής ἀντιπροσωπεία τῆς Ρωσικῆς 'Εκκλησίας συννητήθη διὰ πρώτην φοράν με ἐκπρόσωπους τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν ἀπὸ 7-9 Αὐγούστου ἐ.ἐ. εἰς τὴν Οὐτρέχτην τῆς 'Ολλανδίας. Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ρωσικῆς 'Εκκλησίας ἀποτελεῖτο ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Κρουτίσκου καὶ Κολόμνα κ. Νικολάου, τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Σμολένσκ κ. Μιχαήλ καὶ τοῦ λαϊκοῦ κ. 'Αλεξ. Μπουέβσκυ, ἡ δὲ ἀντιπροσωπεία τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν ἐκ τοῦ προέδρου τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν κ. Franklin Clark Fry, τοῦ μέλους τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ εἰρηνικοῦ Συμβουλίου Μητροπολίτου Μελίτης κ. 'Ιακώβου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν κ. Visser 't Hooft.

Εἰς τὸ ὅριον τῶν συνομιλιῶν ἐξεδόθη κοινὸν ἀνακοινωθέν, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ μέλη τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν διεπίστωσαν, ὅτι αἱ συνομιλίας τῶν ὑπῆρξαν ἐπωφελεῖς καὶ ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπίτευξιν καλυτέρας ἀμοιβαίας κατανοήσεως. Αἱ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν διεξαχθεῖσαι συνομιλίας ἀνεφέροντο εἰς τὰ προβλήματα τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ρωσικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, λέγει περαιτέρω τὸ ἀνακοινωθέν, θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τῆς Ρωσικῆς 'Εκκλησίας ἔκθεσιν «ἐν πνεύματι πλήρους συμπαθείας πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Οἰκουμένης Κινήσεως». Παρομοίαν ἔκθεσιν θὰ ὑποβάλῃ καὶ εἰς τὰς ἀδελφὰς 'Ορθοδόξους 'Εκκλησίας, αἱ ὁποῖαι τὸ 1948 ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ συνελθούσαν Διάσκεψιν τῶν Αὐτοκεφάλων 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ ὑποβάλουν σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὴν Κεντρικὴν 'Επιτροπὴν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν καὶ ὅτι θὰ προτείνουν, ὅπως ἡ Ρωσικὴ 'Εκκλησία, ἐάν τὸ ἐγκρίνη,

ἀποστείλῃ παρὰ τῆς πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Τὴν 13ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἐ. ἐξελέγη Πατριάρχης Σερβίας, εἰς διαδοχὴν τοῦ προσφάτως ἐκδημήσαντος πρὸς Κύριον ἀειμνήστου Πατριάρχου Κυροῦ Βικεντίου, ὁ θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Ζίτσης κ. Γερμανός. Τὴν ἐπομένην ἔγενετο εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Βελιγραδίου ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νεοεκλεγέντος Πατριάρχου τῶν Σέρβων, τοῦ ὁποῖου τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν μέχρι τοῦδε ἐκκλησιαστικὴν δράσιν θὰ περιγράψωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον. Ἡ «'Εκκλησία» εὐχεται ἐκ βάθους καρδίας εἰς τὸν νεοεκλεγέντα Πατριάρχην κ. Γερμανὸν πολλὰ νὰ εἶναι τὰ ἔτη Του καὶ δημιουργικὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἡ διακονία Του ὡς Προκαθημένου τῆς ἀδελφῆς Σερβικῆς 'Εκκλησίας.

—Με γοργὸν ρυθμὸν βαίνουν πρὸς τὸ τέλος τῶν αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν μεγάλην 'Εκθεσιν μεσαιωνικῶν τοιχογραφιῶν, ἡ ὁποία θὰ ἀνοίξῃ τὴν 27ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἐ. εἰς Βελιγράδιον. Ἡ ἔκθεσις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ ἐπὶ ἓνα μῆνα. Θὰ ἐκτεθοῦν 350 ἀντίγραφα τοιχογραφιῶν ἀπὸ 35 μεσαιωνικῶν μονᾶς καὶ ναοὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἐκτὸς τῶν θρησκευτικῶν περιεχομένου τοιχογραφιῶν θὰ ἐκτεθοῦν καὶ πορτραῖτα — τοιχογραφίαι ἱστορικῶν προσώπων. Αἱ ἔκτεθησόμεναι τοιχογραφίαι χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 11-15ου αἰῶνος. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τὰς παλαιὰς σερβικὰς μονὰς σώζονται μέχρι σήμερον περὶ πῦλον 10.000 τοιχογραφίαι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς 'Εκκλησίας Βουλγαρίας «Τσερκόβεν Βέστνικ» ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον τοῦ τῆς 9ης Αὐγούστου 1958 τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ 'Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ἡρνήθη νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Λάμπεν κατόπιν τῶν ἀπαιτηθῶν ἐκφράσεων διὰ τὸ πρόσωπόν του ὑπὸ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Καντερβουρίας.

— Τὴν 1ην Αὐγούστου 1958 ἐπαυθῆεν ἐκ Στοκχόλμης εἰς τὴν Σόφιαν ὁ «προκαθήμενος» τῆς Βουλγαρικῆς 'Εκκλησίας κ. Κύριλλος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ 16-22 'Ιουλίου ἐ.ἐ. ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐν Σουηδία συνελθὸν Συνέδριον ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τῆς διεθνούς συνεργασίας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Ο ΒΙΖΥΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ (†)

'Εφησυχάζων ἀπὸ ἐτῶν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι Σάμῳ, ὁ Μητροπολίτης Βιζύης Χριστοφόρος, ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον, τῇ 7ῃ Αὐγούστου. Τῆς κηδείας τοῦ ἀειμνήστου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου κ. Εἰρηναῖος.

'Ο ἀείμνηστος, κατὰ κόσμον Χαρίδημος Γ. Κνήτης, ἐγεννήθη τῷ 1871 ἐν λιμένι Βαθέος Σάμου. Γενόμενος δὲ ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης καὶ τοῦ Πανεπιστημίου 'Οξφόρδης τῆς 'Αγγλίας, τῷ 1909 δ.ωρίσθη 'Αρχιεφύλαξ τοῦ Οἴκου-μειακῶ Πατριαρχείου καὶ Συντάκτης τῆς «'Εκκλησιαστικῆς 'Αληθείας».

Τῇ 23ῃ 'Απριλίου 1910 ἐχειροτονήθη εἰς πρεσβύτερον, τῇ δὲ 12ῃ Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς 'Επίσκοπον, ὑπὸ τὸν τίτλον Σταυρουπόλεως, καὶ διωρίσθη 'Αρχιερ. Προϊστάμενος τῆς κοινότητος Πέραν. Τῷ 1918 ἐξελέγη Μητροπολίτης Σερρών, τῷ 1923 Μητροπολίτης Αὐστραλίας καὶ τῷ 1928 Μητροπολίτης Βιζύης. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929 ἀπεσύρθη εἰς Σάμον, ἐφησυχάζων ἐν μέσῳ τῶν οἰκίαν αὐτοῦ.

'Ο ἐκλιπὼν ἱεράρχης διεκρίνετο διὰ τὴν βαθεῖαν μόρφωσιν, τὴν εὐροίαν λόγου καὶ τὸν ὑπέροχον φιλόλαμπρον χαρακτήρα του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ι. Μητρόπολις Παροναξίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ ἐν Ἀντιπάρῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὸν ἱερὸν πόθον καὶ ἔνθεον ζῆλον νὰ ἀναλάβωσι τὸ θείον καὶ ὑψηλὸν τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα καὶ μὴ κατεγνώσμενους τὸ συνειδὸς διὰ κωλυτικὰ αὐτῆς παραπτώματα, ἀλλ' ἔχοντας μεμαρτυρημένον ἀγνὸν καὶ καθαρὸν ἐν πᾶσιν ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας βίον, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» κωδικοποιηθέντος ὑπ' ἀρ. 2200/40 Α. Νόμου καὶ 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 586/41 Ν. Διατάγματος ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενα πιστοποιητικά, ἵνα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἤθελον εὐρεθῇ ἐν τάξει, ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐν Νάξῳ τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1958

† Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος.

Ι. Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὁργανικὰς θέσεις τῶν Ἱ. Ἑνοριακῶν Ναῶν 1) Ἀγίου Νικολάου Ψαχνῶν καὶ 2) Ἀγίας Παρασκευῆς Καστανιώτισσης Ἰστιαιᾶς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1958

† Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Ι. Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Ῥάδου Γορτυνίας Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καλοῦμεν ἀπαντας τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, πρὸς κατάληψιν τῆς ἐφημεριακῆς θέσεως ταύτης, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ πιστοποιητικά, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 21ῃ Αὐγούστου 1958

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Εὐστάθιος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Λεπτινῷ Μεγαλοπόλεως Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, καλοῦμεν ἀπαντας τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, πρὸς κατάληψιν τῆς ἐφημεριακῆς θέσεως ταύτης, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ πιστοποιητικά, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 2ῃ Σεπτεμβρίου 1958

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Εὐστάθιος.

Ι. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Μελισσιῶν τακτικοῦ Ἐφημερίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικά, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλομεν προβῇ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

Αἴγιον τῇ 25 Αὐγούστου 1958

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Γεώργιος

Ι. Μητρόπολις Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν ὁργανικῶν θέσεων 1) τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ 2) τοῦ ἐν Ἀγκιστρίῳ Αἰγίνης Ἱ. Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ ἱερωθῶσι καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200/1940 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 536/1945, ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Νόμων προβλεπόμενα πιστοποιητικά.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1958

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος

Ι. Μητρόπολις Θήρας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 50 τῆς κωδικοποιηθείσης ἐνοριακῆς Νομοθεσίας καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν κάτωθι Ἱερῶν Ναῶν: 1) Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου Ἐμπορίου - Θήρας. 2) Εἰσοδίων Θεοτόκου Ἡμεροβλίου Θήρας. 3) Ἀγ. Σπυρίδωνος Βροντισίου - Ἀμοργοῦ. 4) Ἀναλήψεως Σωτῆρος Ποταμοῦ Αἰγιάλης - Ἀμοργοῦ καὶ 5) Κοιμήσεως Θεοτόκου Σχοινοῦσης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω Ἐφημεριακῶν θέσεων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά τῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων.

Ἐν Θήρᾳ τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1958

† Ὁ Θήρας Γαβριήλ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐκδιδόμενον κατὰ διημερίαν

ΕΠΟΠΤΕΥΟΝΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

† Ὁ Βεργίας καὶ Ναούσης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ραδιοφωνικὸν μήνυμα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Κύπρου.

Ψήφισμα τῆς Π.Ε.Α.Κ. πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Ἱερὰ Ἀκολουθία δεήσεως ὑπὲρ τῶν διὰ τὴν ἑαυτῶν ἐλευθερίαν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν Κυπρίων.

Σεβ. Μητρ. Σάμου Εἰρηναίου, Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ τέχνη τῆς Μουσικῆς.

Πανσφ. Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου Κοτσῶνη, Λόγος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου Κ. Μωραϊτάκη, Ἡ Ὁρθόδοξος Ρωσικὴ Ἐκκλησία ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὸς.

Τὸ ἐπιτελεσθὲν ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἔργον κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν.

Ἰωάννου Καμνίρη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Βιβλιοκρισία.

Παρατηρήσεων στήλη.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Νεκρολογία.

Προκηρύξεις ἐκλογῆς ἱερέων.